

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

La-yesharim tehilah

Lutsaṭo, Mosheh Ḥayim
מייח בקעי ןב מייח השמ, וטאצול

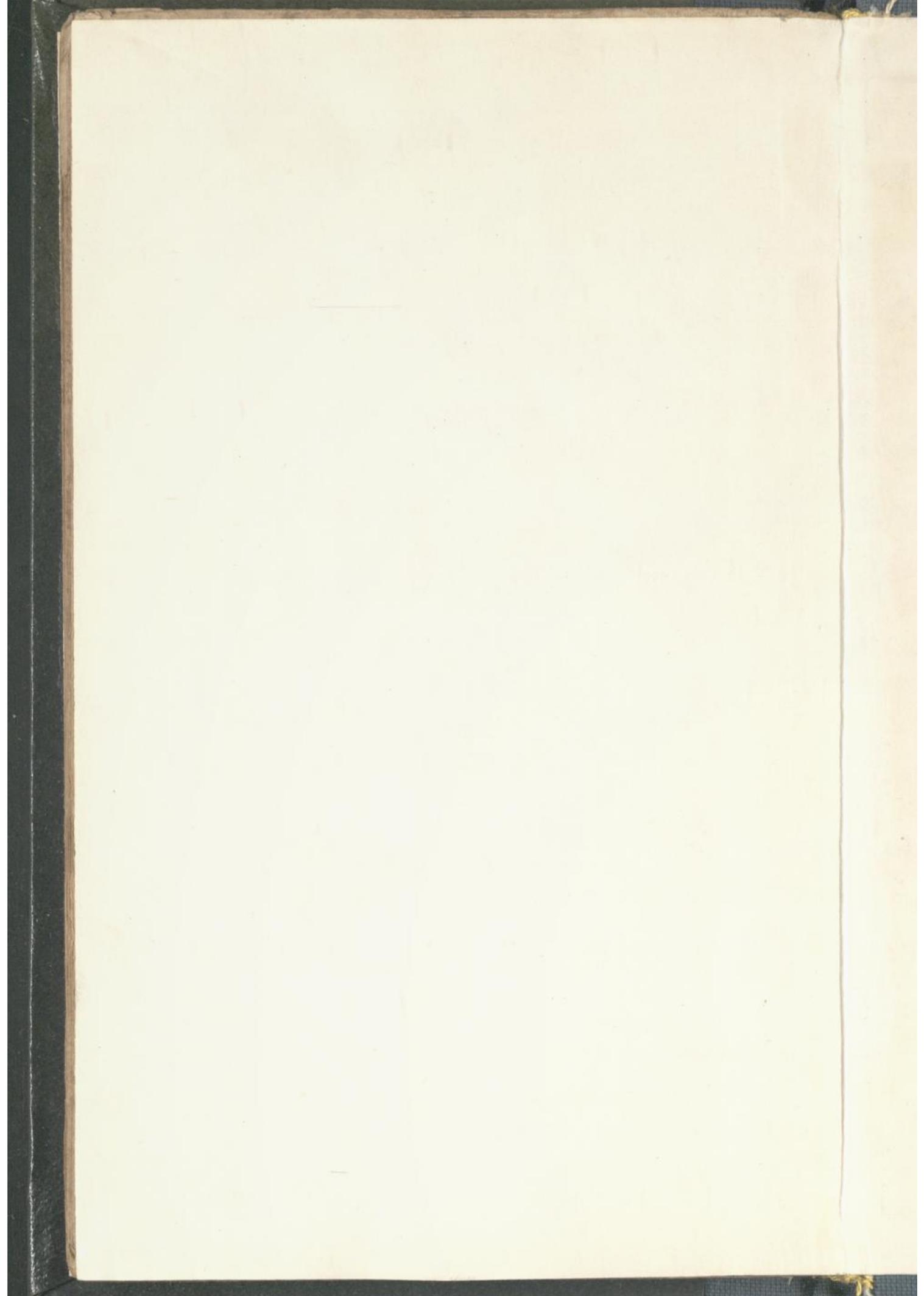
Poh ק.ק. Berlin, 540 [1779/1780]

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11894](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11894)

דמח"ל

לישרים תהלה

9867

1923

מדינת ישראל -
לשכת המזכיר

הצד המערבי: שלום הנה

~~וישגל ענין~~
בא הוה ענין

ל י ש ר י ם ת ה ל ה

שיר ידירות

ליום חתונה החכם והנכון כהר"ר

יעקב דיגאוויש יצ"ו

עם הכלה הכתולה המהוללה הצנועה מרת

רחל דאדוויגא אינריקש יצ"ו

חברתיו אני הצעיר משה חיים בכמ"ר יעקב חיים
לוצאטו ז"ל

נדפס פעם ראשונה בק"ק אמשטרדם בשנת תק"ג

ועתה נדפס שנית פה ק"ק ברלין

שנת

תק"ם לפ"ק

אליכם משכילי עם ?

אליכם בחורי חמד / המשתוקקים לדעת משל ומליצה /
הרודפים לדבר נחות ! ותבקשו ולא תמנאו / כי גמר
מושל משלים / פסו דוברי נחות מבינינו / מעת נפתח חזון וכביא /
וכל איש ואיש אף החכם אשר לו חן לטעום דבש המליצות אשר בכ"ד
ספרי הקודש / ילאה לכתוב על ספר בלשון נח וכקי את אשר הולידו
עשתוכותיו / והחכמה נשארה טמונה בלבו / עד אשר עמו תמות חכמה /
ואם עמדו חיות מחברים קדמונים וחברו ספרים בחכמת המשל והמליצה
ובשירים יקרים / כמו ספרי האחרוני והבדרשי והפניני והנקדן וכן שהולא
ובן חסדאי / הנה מעטים המה הספרים ההם / גם קנתם לא דרכו
בנתיבות מליצות ספרי הקודש / אשר עטניהם ומוסרם / הוא הודם הוא
הדרם / וההצלחה האמתית תכליתם / והאשר הנחמי פרי כוונתם / ועם
קוצר מאמריהם / מאד עמקו מחשבותיהם / לא כן שירי התמכמוני
וספר המחברות / כי רוב עניניהם בנוים על מעשים דלי התכלית ורזי
הכוונה / ועל הספורים אשר יספרו מזרות בלבנה :

אולם בדור שלפנינו עמד איש חכם מעורסם / ה"ה מזהר"ר משיח
חיים לונאטו ז"ל / וחבר ספר כפלא להלל מאד / קראו
לישירים תהלה / אין ערוך אליו בכל ספרי המליצה / מעת חשכו
הרואות בארובותיה / בו הרים קרן לשון הקודש / בו הצמיח שמש
תהלת שפת עברי לישרי לבב / ואל המדות הטובות והרעות שם פניו /
כמו האמת והשקר / היושר והעול / החכמה והסכלות / הסבלנות
(שהיא פרי הענוה) והגאווה / ודומיהם / ויעשם כתבנית בני אדם /
ויפח באפס נשמת חיים / וישם דבר בפיהם לאמר / כואו נא ועמדו על
רגליכם / להתוכח איש את רעהו / להראות בעמים והשרים למי יאתה
התהלה / ולמי ראוי השבח והתפארת / ולמי יתר שאת ויתר עו
בכשרון המעשה :

והחכם הנזכר נתן בחכמתו את ראשית ההצלחה המדומה אל השקר
העול החמס והתרמית / ואל הגאווה והגאון ופי תהפוכות /
עד כי גברו מאד על הארץ / וכמעט קט מעדו רגלי היושר / ותושלך
אמת ארצה / והתהלה ככבשה לשפחה לפני אחד מעבדיה הפמותים /
וילדיה כולם זרע אמת המוקולאים בפו נחשבו לכבלי חרש ויומן לשבי עוזם
ביד זר ומייתם למותים / ותרא תהלה בצרת עולליה / והנה זר ואור
סגך בעריפיה / והשרים והזקנים נבהלו / צורים אחוזם בראותם כי
עבדים משלו / ונכבדי ארץ המה ברעו ונפלו / עד אשר רחם ה' את
הארץ

הארץ / והיפה הרוחה / להרים קרן היושר / להשיב האמת על מכונו /
ולהצמיח לשון תרמית / ועד ארגיעה לשון שקר / וכרוזא קרי במיל
להשניה זמנין / כי תנתן התהלה אל היושר אהובה מימי נעוריה /
ואהבת נעורים כל תשכח עוד לגנח :

עוד השקיף החכם הנזכר בספר זה אל תולדת היוצרים /
וידבר על העצים ועשבות הרים / וישם שם מקום גם לאלה
המחקרים / והכל כלשון נח שהשתמשו בו כותבי המקרא / וכל הקורא
ספרו יתפלא על המחשבות העמוקות של החכם הזה / וישתווס על רוב
חכמתו / ויתמה על לחות לשונו / כי הדבר קשה עד מאד להביע אומר
במחקרים כאלה בשפת עברי / כי לא נמצאו בספרי הקודש שרשים ומלים
לאלה העיונים כי אם מעטים / זעיר שם וזעיר שם :

והתועלת היוצאת מספר זה / כי בחורי חמד יתנו לבם אל לשון
הקודש / ללמוד אותו היטיב / עדי ימיהו לדבר נחות /
וכל יאמרו אמרנו נגורנו / בשכבר הכל נשכח / כי אין עוד נביא / ולא
אתנו יודע עד מה מדרכי הלשון ההוא / ולמה ניגע לריק / נבקש ללא
הועיל ? כי אף אם נחפשה דרכיו ונחקורה לא נמצאם / אכן עתה
צקראם בספר זה המחבר בימינו / ידעו כי לא אלמן ישראל מהלשון
ההוא / אך עודנו נמצא לכל מנקהשו / ונדרש לכל דורשו / מלכד
התועלת הגדולה מן הראשונה / כי אמריו הטהורים ימשכו לבם כל איש /
להפוך מחשבותיו מן הרע אל הטוב / עד אשר ימשול ביצרו להגביר
המדות המעולות על הפחותות / והנאות על המגונות / ולהשיג התכלית
הנרצה לפני ה' / ומי לעולם :

והספר הנזכר הדפיסו המחבר בעצמו באמשטרדם בשנת תק"ג /
ולא הדפיס ממנו רק חמשים ספרים / ולא הוכחו כי אם אל
אוזרות הגבירים הספרדים שבאמשטרדם יצ"ו / ולכן כל מנקהשו לא
ישיגו / אם לא יתן הון רב באהבתו :

ולכן הדפסתיו מחדש / בדפוס נאה על נייר טוב ובאותיות משוכחות /
לתועלת בחורי חמד / להלביב לבותיהם אל הלשון המקודש /
ולשקוד על דלתותיו יום יום / ועתה אחי ורועי תנו לבבכם אל הספר
הזה / וקראו בו בעתות הפנאי / ותתענגו על יופי מליכותיו ועל נחות
לשונו / ולמדו את בניכם להרגיל עצמם בלשון הזה / אולי ימכנו ה'
וירצנו / להשיב כימי קדם שבותנו / ולרפא לשוננו / ולשון עלגים
תמהר לדבר נחות במהרה בימינו / נאם עבדכם / המפץ בטובתכם /
ושמח בשלותכם / ושש בשלומכם :

שלמה במוהר"ר יואל ז"ל מדובנא רבתי יע"א :

ביום

טובה אורה ושמחה / כי ה' דבר צבי לנדיק / זה חלק טוב
 אשר היטיב ה' את הישר הולך / ותאות נדיקים יתן להנחיל
 אוהביו ברכה ושלוש ולישרי לב שמחה הדר הוא לכל מקדיו
 עיניהם יראו וישמחו יגל לבם בה' :

אך

זה היום שקויתיו מצאתי ראיתי הולך בתום ימנא טוב ושפל רוח
 יתמוך כבוד / כטע שעשועים אשר מנעוריו גדלוהו מי התורה
 והעבודה / ויף בגדלו ותארכנה פארותיו להבין ולהשכיל בחכמה ובתבונה
 ובדעת אף חכמתו עמדה לו ללכת בדרך תמים לשמור את מצות ה' /
 וללכת בדרכיו יראת ה' היא אונרו / נאה בטובה זית רענן יפה פרי תואר
 שזכה לב' שלמות תורה וגדולה במקום א' / וכתר שם טוב עולה על
 נביהם / חכו ממתקים וכלו מחמדים / הוא על נדיבות יקום ועל
 גמילות חסדים :

ישיב

ה' לו כדקו לעת מנא זו אשה / מנה אחת אפים כתנה לו
 מאת המלך מלכו של עולם / מן וכבוד טובה כפולה ומכופלת
 טובה על טובה יקראו / בחור שא עיניך וראה / ברכת ה' אלהיך אשר
 נתן לך / תן עיניך ביופי / תן עיניך בעושר / תן עיניך במשפחה /
 אחת מהנה לא נעדרה אשה רעותה לא פקדו / כי מתת אלהים היא /
 הלא זה מדושתו וכן גרני המכס וכבון כהר"ר יעקב בן הגביר המרומוס
 האלוף המהולל המכס הנעלה כ"ה ר' משה די-גאוויש יצ"ו אשר
 לקח לו את הבתולה הננועה תשואות מן חן לה מרת רחל בת הגביר
 המרומוס האלוף המהולל המשכיל וכבון כ"ה ר' יצחק דא-ויגג
 איגריקש יצ"ו כלס אהובים כלס ברורים שרש וענף אבות על בניס
 נודע בשערים שמש ותהלתם על קצוי ארץ :

אמרתי

אני בלבי הנה העת עת דודים עת הזמיר הגיע / הפעם אודה
 את ה' / הטוב ומטיב מטובו לטובים ותהלות ידידי אשירה
 ואזמרה בגד אחי ועמי / ובשמחת לבבו ישמח לבי גם אני / כי אהבת
 עולם אהבתיו ובקירות לבבי חקותיו עטרות לראשי אעבדנו / אקותיו
 ולא ארפנו :

בשופ

שרעפי ומזמותי תתהלכנה / לבקש להם מאשר ימנאו אקני
 מלינה ואבני שיר לבנות לה בית לזמרתו בארץ הלולים והנוכח

שם על מוכנתה / וארא בשירים אבינה ברכנות / והנה אין במשל להנמיח
אמת וללמד דעת לגלות עמוקות מני חשך ותעלומה להוציא אור לפקוח
עינים עורות ופתאים להקנות לב / כי את אשר לא ידעו ישכילו ואשר
לא שמעו יתבוננו :

אז אמרתי הנה באתי / אפתחה במשל פי אביעה חידות מני קדם /
הליכות עולם כמנהגו הכל כאשר לכל הטוב והרע החכמה והסכלות
הזדק והרשע האמת והשקר גם את זה לעומת זה / יקומו כל כנערים
וישחקו לפניו איש לדרכו הבוגד בוגד והשודד שודד והכסיל בחשך הולך /
עד יערה עלינו רוח ממרום והאלהים יבקש את כרדף :

אלה תולדות פרץ הזמן והעת כי עת רעה היא / כי זנה תזנה הארץ
אחרי רבבים ושטי כזב / ויגנוב התרמית את לב ההמון ויוליכם
אחרי הבבלים אשר לא יועילו ולא יצילו כי תהוה המה ורהבם עמל ואון /
ויהיו הם מאשרים זדון ואת הריק יהללו לא באמת ולא בצדקה כי רוח
התאוה התעם ומדומי הדמיון הדיחוס / חכמת קופרים תסרת /
והסכלות תעלא בעידיניה :

אשרי תמויני דרך גבורי כח עושי דברו וצדיק באמונתו ימיה עד יגיע
לא יסיר תומתו ממנו וקוי ה' יחליפו כח כי עד זדק ישוב
משפט / ואחריו כל ישרי לב ישמחו יעלצו לפני אלהים ויאמר אדם אך פרו
לצדיק / כי אל אמונה הוא מסכות מתהפך בתחבולותיו / ומודעה יד ה'
את עבדיו / וזעם את אןיביו ושח גבהות אדם ושפל רום אנשים / וענוים
יירשו ארץ ותמימים יותרו בה / יבשו כל רודפי הכל ובסילים קלון ינחלו
להם / לא יחרוך רמיה צידו / והמשכילים יזהירו כוהר הרקיע כבוד
חכמים ינחלו / ויאמר כל אשר נשמה באפו לא נאזה לכסיל כבוד לישרים
נאזה תהלה :

על פי הדברים והאמת האלה את משלי יסדתי ככל אשר ראינו ביום
הזה בצאת שער עלי קרת מוכתר בתהלתו ביום חתונתו זה דודי /
וזה ריעי / זה בנה חב לכל הישר הולך כי לא ייגע לריק ולא יעמול ללא
דבר / אכן פעולתו את ה' וסוף הכבוד לבא :

ראו קראתי בשם ליושר / בן האמת / כי תולדת האמת הוא / ואת
התהלה לכת המון שמתיה / כי המון העם הם המהללים דבר או
המגנים אותו / ובלכת כל העם בדרכי האמת לא יהללו ולא ישבחו כי אם
היושר

היושר / התאזה נתתיה לאמת שפחה / כי כן נאה לה ונאה לעולם /
ואולם תולדת התאזה הוא הרהב / והמוגדילו הוא הדמיון הכוזב / ובמשול
המבוכה בעולם בהיות שנתקלקלו נתעוותו הדרכים / וארחות האדם
התקלקלו / שגו ברואה פקו פליליה / ואת הרהב יחשבו לתולדת האמת
ואת היושר לא יכירו / ראה כמה בהיותם בעם מהוללים בראש כל
חונות / בוערים תפושי הזהב והכסף ומוגדילים לעשות בשוא ובסקר
ומרבים הכל בלא הועיל התרמית פעל כל / זאת המדיח את לב ההמון כלו
והסכלות נהלה ושפחה / אכן התהלה מנאכת ברהב דימיתיה / כי לא
לכך נוצרה כי אם אולת ההמון תסלק דרכם והופכים הקערה על פיה הנה
כי כן יקנא בהוללים ושלום רשעים ימרר את הישר בראותו רהב מתבסה
בטלית שאינו שלו והשעה משחקת לו / אולם השכל כריע כאח לאיש הישר
ידריכהו ובמסקלות התבונה ינחהו / והסבלנות גם היא כאמו תנחמנו ותהי
לו לאומנת היא סמכתהו לקוות ולמזור ולקוות עד עת מועד / כי אולם
אחרי כן יואל אלזה השומר אנית לעולם וזקניו יחכם לתת לפתאים
ערמה / עד תאמן במשפט ידו ואת ערות רהב יגלה לעיני כל רואיו ואת
היושר יצדיק לרבים ויהללוהו בשערים לעולם ועד היא התהלה אשר לאשה
נתנה לו במשלי זה בגזרת המשפט / כי לו משפט התהלה באמת :
והנה ערכתי לכל איש ואשה הנאים במשלי זה / את כל הדברים אשר
ידברו שימס בפיהם / כדרכם וכעלילותם כמשפטם אשר הם
עושים דבר יום ביומו / את אשר אומרים הם בלבנם ומרעייהם לא
יכמדו / המשכילים לבד והסכלים לבד / הישרים לבד והרמאים לבד /
ההמון כמשפטו / והזקנים כמשפטם / את הכל תמצא ערוך בפיהם
ובלשונם יגידוהו / עד הנה יסוד מליצתי שמענה ואתה דע לך :

רמז

המליצות לשי סדרי החלקים ודבוריהם / כל מוזכר לשי ענינו
במליצת שירו ירמזו על הענינים ההויס ונותילדים
בעולם / ועל דעות בני האדם וספרותיהם ומדותיהם / הטובים
והרעים איש איש כדרכו :

חלק א

- דבור א** ירמזו על ענין המשל ותועלתו / ויבאר שבח החתן והכלה
שעליהם נוסד המשל הזה / ויחס המשל הזה להם :
- דבור ב** ירמזו על חוסר בני האדם שחומקים את חק האמת והראוי
במה שזונים אחרי ההבל ומגדילים ומהללים את הרהב :
- דבור ג** על הכח אשר לתרמית אלל ההמון כגד השכל ומופתו
ראויתו :
- דבור ד** על הפסד המנהגים המנהגים / להגדיל הרשע והסכלות
ולפשיל הישרים והתמימים ומאון ההמון לקבל המוסר /
ויראה שבח ההתבודדות וגנות האברה הכלפי טובה /
ויבאר הכטמון הראוי לאיש הישר ואמונת הלב :
- דבור ה** ירמזו על גנות החכמים והלומדים אלל הסכלים ועל אומון
לב הסכלים ועליצותם :

חלק ב

- דבור א** ירמזו על התקוה הראויה לאדם בעת צרותיו ויבאר גנות
הסכלים והרמאים ומעשיהם המקולקלים ויבאר טעות
העין והראיה :
- דבור ב** ירמזו היות ראוי לאיש המשכיל להסיח הדאגה מלבו /
וישתמש לזה התכלית נאמנות השדה והמים ומחפוש קצת
מדברי הטבע שבהם יסיר הנוחשבות בהם מלבו / וגם
יכיר את גדולת הכורא יתברך שמו וישבחהו על כפלאות
מעשיו ויבאר צורת הנאמנים ונמיחתם וחלקיהם והדבש
והשעור הנלקחת מהם ושאר עניניהם :
- דבור ג**

דבור ג ירמוז היות ראוי לאדם לשום כל בטחונו בקונו ולהתפלל לו
בנרותיו / וגם לכבוש את כעסו שלא לדחוק את השעה :
דבור ד ירמוז שלפעמים אע"פ שאין אדם רואה מזלו רואה :

חלק ג

דבור א על אמתת ההשגחה ועל מה שהיצר מפתה את בני האדם
ליחס הכל לטבע ולמקרה / ויבאר מציאות הרעמים
והברקים והזועות / ויראה הלעג שלועגים הלצים על
יראי החטא / ועצת הזקנים והחכמים נגד פתוי היצר :
דבור ב ירמוז איך הסכלים מוכרחים בסוף לבקש את החכמים
ולדפוק על דלתותיהם כשתגלה חרפת הדמיון :
דבור ג בגילוי שקר הרהב וכזב ההבל כח המשפט :
דבור ד חרטת בני האדם על שלא הלכו אחר השכל כשזוגעת
להם הרעה :
דבור ה גילוי ערך היושר ומשיבותו באמת והיות התהלה כאזה
לו לכדו :
דבור ו ירמוז על שמחת העולם כלו בהתישר הדברים ועמוד הכל
על מכון האמת :

פתשגן המשל

לאמת יולד בן ויאמר להמון לאמרן אם יש את נפשך תהי נא תהלה
בתך יעודה לבני לאשה / וישמע המון לאמת ויכרתו ברית
שניהם / בעת ההיא ילדה תאוה שפחת אמת גם היא בין ותהי היא וכנה
אתו בבית / ויבא נכח המכוכה ויכוזו העיר ואת הילדים לקחו ויכהגו
וילכו / וירא אמת כי נשבה בנו ויעל למשפט השערה ויכתוב בספר
ויחתים לפני משפט כדברים האלה / בני ועבדי שדדו השודדים ועתה
למען לא יתחלף בני בעבדי בהאריך הימים הנני מפרש סימניו / ויפרש
אותם לפני משפט / וימת אמת ויעברו הימים וכן התאוה לוקח ביתה
דמיון ויגדלהו ויקרא את שמו רהב / ויאמר תרמית לרהב אלכה נא
ואגידה אל המון לאמר הנה בן אמת עומד בבית דמיון הלא כי נפתה הוא
כתן לך תהלה יעודת אדוניך לאשה / וילך תרמית ויאמר להמון יתבשר
בא אדוני אשר נמאץ בן אמת הנה הוא עומד בבית דמיון וילך המון ויקח
את רהב מכית דמיון ויאמר לו הנה לך תהלה בתי אשר דברתי אל אמת
אביך לתתה לך לאשה קמנה ותהי לך לאשה כאשר דברתי לך / בימים
ההם ויושר בן אמת יוצא ובא בתוך העם ולא יכירוהו / ויהי הנער הולך
וגדל וטוב / ותראהו תהלה ותאהבהו כלבה / אך דבר המון היה חזק על
בתו לתתה אל רהב כאשר דבר / וימלאו הימים ויאמר רהב להמון הבה
את אשתי כי מלאו ימי / ויקם המון ויאסוף את כל אנשי העיר ויעש
משטה ויהי הם אוכלים ושותים והנה רעש גדול ורוח גדולה וחזק ויגע
בארבע פנות הבית והקירות נטו לכפול והעמודים חשבו להשבר ויכתן
עמוד התון / וידאו האנשים וייראו מאד ויבהלו איש אל רעהו / ויקם אי
מן הזקנים ויאמר שמעוני אחי ! חרדת אלהים עלינו ועתה כי זוכר אני
אשר קצף ה' על העיר הזאת ויבא עליה את הגוי המר והכנמה חיל
המכוכה וישללה / ולאמת אחינו היה בן וכן אמתו בביתו ויגלו הנערים
ויתערבו ויכתוב אמת את סימני בנו לפני משפט אדוננו להיות לו לעד עד
עולם עתה נדרשה נא ויבוקש בספר זכרונות משפט / וימאץ / אולי אין
רהב בן אמת ולא לו תכתן תהלה כי לבן אמת תהיה / ויבקשו את הדבר
ויחקרו היטב ולא נמאצו ברהב הסימנים ההמה וידעו כי לא בן אמת הוא
וישלחוהו

וישלומו / ושמע שכל ריע יושר ויבא וישתחו ארצה לפניו ויאמר ברוך
ה' אלהי אמת / הכני אבא ואניג בן אמת לפניכם ולותהיה תהלה לאשה
ויבא לפניו את יושר ויעמידהו לפני משפט וימלאו בו את סימני אביו
ויכירוהו ויאמר משפט להמון זה בן אמת אשר יעדת לו בתן אליו תמנה /
ויקח יושר את תהלה ורוחה היתה וישתחו כל העם מאד ויברכו את ה' :

ואלה שימות המדברים

משל

תהלה בת המון

המון אבי תהלה

יושר בן אמת חתן תהלה

רהב בן תאוה נחשב לבן אמת בטעות

תרמית ריע רהב

שכל ריע יושר

סבלות שפחת המון

סבלנות מינקת יושר

מחקר מתבודד

עבד

קרואים

זקן

קופר

משפט מלך

משוררים

ידידי הקורא ! דע כי לפעמים לא תושלם בספר זה כוונת
המאמר בשורה אחת / כי אם בצרוף מלה או מלות
מן השנית / ולפעמים תהיינה ב' או ג' וד' שורות או יותר רדופות על
ענין אחד / ולפעמים תהיינה כולן נשואות על מלה אחת / אם הראשונה
או האחרונה שבהן / והמחבר לא השקיף בזה על כוונת סוף הענינים /
לחלק השורות על פיהן / רק שמר בהן מקצב היתדות והתנועות / כי
יסד כל שורה ארוכה על משקל ב' תנועות ויתד וז' תנועות / וכל שורה
קצרה על משקל ב' תנועות ויתד וג' תנועות / אולם בסוף כל ענין או
מאמר העמיד נקודה אחת / להודיע כי הענין נשלם פה / ואנכי לא
רציתי לשנות דעת המחבר בזה / והודעתיו זאת למען תרוץ ולא תכשל
בקריאתך בדברי הספר הזה : גם יגעתו להגיהו כראוי ולנקותו מן
הטעויות הרבות שנפלו בו בהדפסה הראשונה בנקודות / גם בהשמטת
איזה מלות / כמו שתראה כל זה בהשקפה ראשונה / כאשר תניח שניהם
לפניך / דברי אלהנך הנאמן / **שלמה מדובנא :**

המשל מדבר

כִּי הַמְדַבֵּר • הַמְשַׁל אֲנֹכִי
אוֹתוֹ אֲשֶׁר בְּחָרָה
מֵרֵאשׁ יְמוֹת עוֹלָם מֵעַתָּה הִבִּינָה
חֲכָמָה מְרוֹם כְּסָאָה עַל פִּתְחֵי שַׁעַר
אוֹתָהּ לְשֵׁרֵת • וּבְכָל חֲצוֹתֶיהָ
מִשְׁפִּיל וּמוֹצֵא חַן רֵאשׁוֹן נִצְחָתִי
מִמַּעַמְקֵי רֶבֶב כְּתֹהוֹם לְעוֹמֵק
עֲצָה דְלוּת הִנֵּה יָדֵי לְמִדָּתִי
וּבְתוֹךְ לִבִּב אִישׁ • חֵץ מוֹסֵר וְדַעַת
לִירוֹת (בְּלִי אַחֲפָאָה) מֵאֵין כְּמוֹנֵי
הֵן עַד מַעַט מְלִין דַּעַת אֲכַבֵּידָה
מִבְּחַר תְּהַלּוֹת הַנֶּהָר
יַחְדָּיו תְּהַלּוֹתִי מִיֵּטֵב כָּל שֶׁבַח
כִּי אֵת אֲשֶׁר קָצַר כָּל לְשׁוֹן מִנֵּי
הֵן יְרוֹמוֹן מְלִי הַמָּרָה יִצְפוֹנֵי
בֵּין מִשְׁבָּצוֹת עֲדָיִם חֲכָמָה רַבָּתִי •
עֲתָה יְדִידִי הֵן אֶחָד מֵאֲרָף
בֵּין שׁוֹמְרֵי סֵף בֵּית חֲכָמָה מְצָאָת
אוֹתָךְ

אוֹתָךְ לְהַלֵּל . עַל בֵּן בְּךָ יִרְיֵתִי
אָבֵן לְסִנְיָה לִי . וְאַט עָלֶיךָ
קוֹ חֵן לְמִבְנֵי חֶסֶד .
כִּי רֹב תְּהַלְוֶיךָ
אֲשִׁיר בְּחִידָתִי . אֶף אֶפְרוֹשׁ נָגֵד
אֲחִי וְגַם אֲחִיקָה .
הִנֵּה אֲהַלֵּךְ אֵיךְ לֹא עַל שְׂקֵךְ
אָבֵן לָךְ אֲתִנָּה
אֶת שְׁלֹךְ . הוֹד וְתִהְלֶה יֵאָתֶה
אֵל יִשְׂרָאֵל כִּי זֶה אֵיךְ יִשְׂרָאֵל אֲתָה
עַל כָּל רְחֵבִים עַל כָּל כְּזֹב יַחַד
תִּדְרוֹךְ וְתִרְמוֹס סָלֶה
כִּי לִבְךָ לָהֶם פּוֹנֶה אֲיִנְנוּ
יִרְחֵק לְשׁוֹן תִּרְמִירָה יִסוּר מִמֶּךָ
כִּי בֵן שְׁנֵאתוֹ . אֶף אֲוִרוֹ מֵאִסָּת
תִּבּוֹשׁ וְתִכְחַשׁ לָךְ סִכְלוֹת נִצַּח
וַיִּקְרָה תִּפְאָרְתִּי
אֵל כָּל מִבְקֵשׁ שְׂכָל .
מִטַּע לְהַתְּפֹאֵר גַּפְּנֵי אֲדָרְתִּי
רַב הָעֲנֻפִים אֶף נִכְבֵּד הַשְׂרֵשׁ

יִקְרָה

יָקָר כְּבֹד הַיּוֹרֵת
אֲבֵן עֲטֻרָה אֶל דָּוִד רֹאשֶׁהָ שְׁמוֹ
עוֹד מְמֻרָמִים עֲתָה
אֶת יַמֶּיךָ לְכִלּוֹל אֶת יַפְעֻלֶיךָ
הוֹד הַבְּתוּלוֹת זֹאת פְּלֵה יִרְשֶׁת
הַדְרֹת בְּנוֹת הַחַיִל
עַל מִי יָקָר פְּלָגֵי כְבוֹד נִטְעָה
אֶל גִּיהֵי הַדָּר כֹּל שְׂרָשִׁית
חַנּוּהָ הַבִּי קָרְאוּ
לֶךְ יַעֲקֹב אִישׁ תָּם בִּי תָם הַנֶּפֶשׁ
וְלִחְלֻקֶה נִתְנָה
רַחֵל כְּרַחֵל בֶּן תְּבֻנָה בֵּיתְךָ
אֲבוֹת מְאוֹשְׁרִים מוֹצְאֵי אֱלֹה
נִטְעֵי אֶמֶת בָּהֶם שִׁישׁוּ וְגִילּוּ
תַפְאֲרֹתֵכֶם הַבִּישׁוּ
אֲחֵר אֲשֶׁר זָקְנָה
עֲתָה חֲדָשָׁה בְּבִנְיָכֶם צוֹמַחֲת
הַתְּבָרְכֵי חֲבֵרֹת צְדִיקִים סֵלָה
תִּנְעֵם אַחֲזוֹתֵכֶם לָכֶם עַד נִצַּח
תִּרְאוּ כְחוֹל יָם זֶרַע

אף בנעימים רוב ימים תשבֵעו
עתה רצו נא קחו
מנחה ידידות זאת לכם והבאתי
מגיל לבבי משמחה מלאתי
על נחלתכם פי עלי נעמה
ותהי לעדה לי אות לכם צדק
על כל אשר נכסף נכסף אנכי
לשלומכם תמיד לראותכם יחד
ששים שמחים עד לבלי ירח
וכטהרת לבב וכמו תום נפש
מנחה קטנה זאת לכם הגשתי
אותה לקבל בן אגא הואילו
שלום יהי לכם שישו וגילו :

תהלה לברה בשדה בין ההרים

הוי צל כצוף מתוק הוי יבלי מים

מפז יקרים יחד

הרי מנוחה כל סלעי מרגוע

הבורדים שלוח ומפיקי שקט

מה אבחרה בכם כמה אגילה

על

על שיהכם פי שח · על ענות דשא
מכל שאון ערי פי הכריעוני
מה נחלתי פי מרה שבעת
ויהי לבבי לה עד עולם קבר
בל יתנוני ארת פעסי הודיע ·
אל יד כסיל אדם פי יבלעני ·
אל יד אויל נבער מחפיר מרשיע
ינתנו הודי בזרועי כח
הודי לזר יסגירו
בי הוללים יכתירו
ארצה ובת עיני מבצע תכה
ובשה לטבח דומיה אלכה
תבל אהרה תבל איכה הרחבת
אך אל דבר כזב · ארת מעגליך
מושב מלכים איך שקר הושבת
תוך ארמנות ענוך ובטירותיך :

רהב ותרמיר

מרתו אשלים או מה לך אשיבה רנב
אחי בעל כל טוב כל תגמולך

הן

א א

הן מצאה כביר עוצם ידך
לתת שאלתי ולהמציאני
הבת תהלה זאת כי אניתיה
עתה שאל ממני
כי כל יכלתי לא אמנע ממך
רחב ידך נפשי הנה עיניך
ראו ולא זר את פועל פעלתי
כי דק בועת אף ויגיעת נפש
לך עד הלום הבאתי
עת פארי ביער
נוהם בעברתו שואג לטרף
יחפוז זנבו וכמו דם יאדימו
עיניו מזרי פחד
פן קם לנגדי איש מלחמתי שבר
לתת להמון דעת
לבו להשכיל אף עיניו לפקוח
לבלי חפוז בך ולבלתי קחתך
לולי בתחבולות אז התחזקתי
לו בחלקות לא אותו דחירתי
מנחלתו זרה לעד גורשת

תרמית

רזג אַךְ מָה בְּנַפְשִׁי עוֹלָה

מִצָּרָה לְהִרְחִיקֵנִי

כִּי כֵן לְעִזְרוֹתַי צָאֲרָה הַתְּחִזְקָה

רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵי

תְּרִיבִית

לֹא יִמָּצְאוּ בְּךָ רַק כִּי הַתְּגַדְּלָהּ

מִיָּמֵי בְּחֹרוֹתֶיךָ

תָּמִיד בְּבֵית דְּמִיּוֹן : הִנֵּה רִיךְ

לְמַאֲוֵס בְּנַפְשְׁךָ כָּל־לְמוֹדֵי שְׂכָר

אַף כִּי רָחֵלָה כְּמוֹנֵי כֵן יָדַעַתְּ

כִּי כָל־הַדָּר יִפְּיֶךָ כָּל־יִפְעָתְךָ

לְוִלֵי מְזֻמּוֹתַי וְנִכְלֵי רַבִּי

כָּל־כְּאֵין מֵאִפְסֵי נֶחֱשָׁבוּ

כְּסָף וְזָהָב חֵן כְּבוֹד וְיוֹפִי

אִם מִבְּלֵי תִרְמִית יַעֲמְדוּ רַגְעַ

כִּי רַב לְטִיט יָשׁוּב : יוֹפִי לִנְגַע

חֵן טוֹב לְמַאֲוֵס : אַף כְּבוֹד לְדוֹפִי

שָׁכַל יוֹשֵׁר וּסְבֻלָּנוֹת

רִיבְעֵי כְּאֵח לִי ! יוֹדַע לְךָ אוֹמֵן טכז

כִּי צָר מְאֹד לִי עַל צָרָת נַפְשְׁךָ

וּכְאֹבְךָ

וּכְאַבְדָּה אֶךְ כְּכַאבִּי יִדְעֵתִי •
הֵן זֶה בְּרִית רִיעִים חֵק אַחֲוֵה סֵלֶח
כִּי תוֹאֲמִים יַחֲדָיו בְּתַאוּמֵי בָּסֶן
יִתְעוֹרְרוּ אֶל כָּל מִקְרָה וּפְגַע
אֶךְ מָה אֲדַבֵּר כִּי מַעֲרַת עֲבָרוֹ
מִי הַמְּכַוְּבָה הַמְּרִים הָאֵלֶּה
עַל הַעֲנִיָּה זֹאת עִיר מוֹלְדֵתֵנוּ
לֹא נַח לְכַבִּי לֹא שָׁקֵט מְרוֹגֵנוּ
מִכָּל־אֲשֶׁר רוּאָה יוֹם יוֹם אֲנֹכִי
הֵן זֶה בְּעֵינַי זֶר לֹא אֲדַעְהוּ
אִי־כֹה כְּהַיּוֹם אֶל עוֹלָם יֹאמְרוּ
בְּנוֹי וְהֵנוּ אֶךְ תִּהְיוּ וּבְהוּ
יִטִּין רֵאָה וְשִׁמְאֵל שׁוּב נָא הַבִּיטֶה
מָה עַל מְכוֹנֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט וְצָדֵק
תִּמְצָא מְכוֹנֵן • אֶךְ אֶת־זֶה חֲזִיתִי
עוֹלָה כְּמוֹ פוֹרְחַת
נֵץ הַעֲלֵתָהּ וְתִגְמוֹל שְׁלֵטָתָהּ
זָדוֹן וְקִצּוֹן עֲלִיזִים יִמְשׁוּכֵהּ
נְוִי לֹא מַעֲט אַחַר הַמִּיתָם שָׁקֵר
וּמֵתִי אֲמוֹנָה עַד־אֶרֶץ שְׁפֵלוֹ

לא נִכְרוּ בַחַוִּץ כָּל־מִשִּׁיר לְכָרֶת
עַל תָּם וְסָר מִדַּע הַלְעֵג יִלְעִיגוּ
נָקִי וְבָר לְכָב פָּתִי יִקְרָא
זָמָה מְזֻמָּה לָמוּ

רָשָׁע • תְּבוּנָה • אִף תִּהְפּוּכוֹת דַּעַת
אִךְ אַחֲרֵי רוּאֵי זֶה אֶרֶץ־כָּל־אֱלֹהִים
אִם לֹא לָךְ בַּק אֶל־רֵיב יִתְנֶנּוּ
עֲתִירָה תִּהְלָה • לָמָּה
אֶתְמָה וְאֶפְלָא • הֵן אֲזוּ נִפְלְאוֹתֵי
לוֹ יִתְנוּהָ לָךְ כִּי לָךְ יֵאָתֶה
הֵן כַּאֲשֶׁר רָאִיתִי

תִּרְמִית בְּבוֹאוֹ אֶל־הַמֶּזֶן מִנְּגִד
לְבִי כָבֵד הַכְּנִי
וְאֲדַעֲרָה כִּי לֹא טוֹבָה תִּגִּיעַ
עַל יַד מַעֲנֵל זֶה וּכְבֹד יִדְעִתִּי
הַמֶּזֶן וְשִׁיחוֹ כִּי הוּא אֶל־כָּל־רוּחַ
יִנּוּד כָּמוֹ נוּד הַקְּנֵדָה בַּמַּיִם
אֲכֵן לַעַת כִּזְאוֹת שׁוֹא נִתְיַגַע
כִּי זֶה לְכָב הַמֶּזֶן נִשְׁבַּח וַיִּלָּךְ
אֶסוּר בְּזִיקֵי זֶה גְבוּר הַצִּיד

לא יאמין עוד אל-כל-אמרי קושט
ולכר דברי . און
יאטם כפתן בל שוב מני חשק
כי באשר נקל הוא לו ללכת
אחר קזבים או מראה עינים
קשה בעיניו פן אותם הניח
למשוק בעול בינות במסלות דעת
אין טוב אשר אדום איפוא ממנו
פן עוד נהי לבוז מאין תחלת
לשוב עצת חכמה מוסר אולת
משחית דבריו כל-דובר על-און
סוגה באולתה כי לא שומעת
נותן ללץ מוסר עצה אל-פתי
עובר שארו הוצא אף חומס דעת
שכל מאור עיני אלופי סלה יושר
אנחות לבבי רבו
דמי בקרבי אש רוחי שלהבת
אף כר-אשר סביב עיני תראינה
עצים לגחלתי המה גם יחד
לבעיר עצמי בם ולמען תעל

עַל מוֹקְדָה נִפְשֵׁי יוֹמָם וּלְיָלָה
מִי יִתְנֶנִי עֵיט
מִבַּד לְבַד אֶעֱוֶף בֵּין סִבְכֵי יַעַר
עַל הַרְרֵי עַד בְּטַח
בֵּין צְאֵלִים בּוֹדֵד נִפְשֵׁי תִרְגִּיעַ
כִּי לֹא בְּאַנְחָתִי אֶתְהַלֵּךְ תָּמִס
בֵּין מִצְהָלוֹת קִרְיָה וְשֹׁאוֹנֵי קִרְיָה
רוֹעֵה עֲדָרָיו נַעַר
אֵין מִמֶּנֶת חֶלְקוֹ טוֹבָרָה בְּאַרְץ
כָּל מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ תִשְׁפֹּלְנָה שְׁבַת
בַּל תַּחֲמוֹד נִפְשׁוֹ בְּגִדּוֹלוֹת לִכְת
כִּי אִם רַעוֹת צֹאנוּ אֶל עֵין הַמַּיִם
וּלְפִיו חֶלְבִים קַחַת
יִבִּישׁ בְּצֹאֲתָ אָדוֹם מִקְדִּים שָׁמֶשׁ
מֵעֵין אֲשֶׁר נִגְזַמְנוּ
מִימֵיו וְלֹא יִכְזָבוּ
יִשׁוּר בְּלֵב שָׁמַח
הַלֹּךְ וְנִגַּן מִתְהַלֵּךְ אֶל רֵגֶל
צֹאנוּ כְּמַרְעִיתָם עֵינָיו יִכְחָנוּ
עֲשִׂבֵי הַרְרָיו אֶף שִׁפְתוֹתָיו שִׁבַח
אֶל

אֶל־יִזְעָרֶם תִּבְעֶנְרָה

אֲשֶׁר־יוֹמָה טוֹבוֹ כַּמָּה יִמְתְּקוּ
לוֹ כָּל־יָמֵי חַיָּו כַּמָּה יִרְגִיעַ
כִּי כָּל־אֲשֶׁר תִּהְפֹּךְ תִּבְלֵל הַלְּזוֹ
עָלָיו מִסְבוֹתֶיהָ
יִבֹזֶה וְלֹא יִחוּשׁ לֹא יֵדַע רוּגֹז
יִשְׂמַח בְּעֵינָיו כִּי לֹא חָמַד עוֹשֶׁר
קִנְיָאָה וְכְבוֹד לֹא לָבוֹ יִלְחָצוּ
טוֹב לוֹ מְלוֹנְתוֹ מִחֵיבְרָ מֶלֶךְ
מִקְלוֹ וְיִלְקוּטוֹ מִבְּגַדֵי חוֹפֵשׁ
עֲלָמָה אֲשֶׁר לוֹ חָבֵל
תִּפְּסוּל הֵלֵא לְבִטָּח
כִּי יַעֲלוּז לָבוֹ בּוֹ לָכֶּה יָגֵל
אֵין מַחְרִיד לָהֶם רַע לֹא יֵדְעוּ
סָבִיב לְשִׁלְחָנָם כְּשֶׁחִילֵי זִוְרָה
זֶרַעַם מְלִיאֵי גִיל יִרְאוּ יִבִּיטוּ
עַל נַחֲלַת חֶלְקָם כָּל־עַת כָּל־רֹגַע
לְמַחֲוֹנָנָם תוֹדוֹת אֶלֶף יִתְנוּ
לֹא בֶן שְׂאוֹן זֶרַעַשׁ
חֲצָרוֹת מְלָכִים וּמְרִינּוֹת הָאֱלֹהִים

כִּי כָל־יִקַּר תַּפְאֵרֶת
עוֹשֵׁר כְּבוֹדִם הִבְרִי
שִׂמְחַת עֲלִיצוֹתֵם כּוֹב וְשִׁקָּר
טוֹבִים בְּקֶשׁ תִּשְׁאַחוּ סוֹפְתָהּ
הַמִּית הַמוֹנֵם אֵין
אִף פְּעֵלִים מֵאִפֶּע
קָדִים לְבַד יִרְדּוּפוּ
יִרְעֵה לְבָבֵם רוּחַ
וַיִּבְעֲרוּ יַחֲדָיו יַחֲדָיו יִכְסְלוּ
רַק אַחֲרֵי הַהֶבֶל וַיִּהְיֶה
כָּל־רוּדְפֵי כְבוֹד כָּל־אֵץ לְעוֹשֵׁר
שׂוֹא זוֹרְעִים הֵם אִף עֲמַל יִקְצוּרֵי
בְּחָם יִכְלוּ בָם וַיִּבְעֲרַת הַשִּׁיגוּ
אוֹתָם הֲלֹא הִבְרִי וְרִיק יַעֲזוּרֵי
יֹשֶׁה בְּנֵי מִכְּל־חֲכַמְדָּה וְדַעַת סגלנות
כִּלְכֵּל אָנוּשׁ שִׁיחוּ וַיִּנְשׂוּא אֶת נִגְע
לְבוּ בְּטוֹב לִבֵּב יִקַּר לְנִצַּח
חֲקַת אֲמוּנָה זֹאת תוֹרַת תּוֹם סְלָה
אִישׁ אִישׁ כִּמּוֹ מִסְמֵר רִגְלוֹ לְנִטּוּעַ
בְּנִתִּיב אֲרָקָה לְלִבְרַת אִךְ הִרְךְ

משפט

מִשְׁפָּט וּמִיִּשְׁרִים כָּל-אַרְחוֹת קוֹשֵׁט
יֵאָחַז בְּתוֹמָתוֹ אֶף לֹא יִרְפָּנָה •
וּלְכָל-אֲשֶׁר יִקְרָהוּ •
הֵנָּה כְּמוֹ עַמּוּד בְּרָזֶל וּנְחָשׁוֹת
בֶּן יַעֲמוּד חֲזָק בַּל יִנַּח רִגְעַ
קָטוֹן מְקוֹמוֹ • בַּל יֵט מִנִּי אֹרֶח •
עָלְיוֹ בְּגִמּוּל בֶּן אֶת-נַפְשׁוֹ יִשֶׁר •
יִבִּיט וְלֹא יִשְׂאֵל • יִשְׁמַע אֵל יַעֲן •
יִמַּאֵס לְהִתְחַבֵּם יוֹתֵר • יִנִּיחַ
בְּקִשׁ גְּדוּלוֹת מִנּוּ •
אָבֵן עָלַי מִשְׁמֵרֶת
מִשָּׂא פְּקוּדָתוֹ יָקוּם בְּשַׁחַל •
יֵאֱמִין וְלֹא יִחְקֹר • יִשְׁמֹר אֶף יַעֲשׂ
מִצְוֹת אֱלֹהֵיו בַּל-יִסּוּר מִמֶּנָּה
אֶל-פּוֹעֲלוֹ יִתֵּן עַד-עוֹלָם אֶדְק
נִכְנַע וְשַׁח עֵינָיִם •
יִשְׁמֹר גְּבוּל לְבוֹ בַּל יַעֲבֹרְנָהוּ •
רָסֵן תְּשׁוּקָתוֹ יֵאָחַז אֶל-יֶרֶךְ •
תּוֹדוֹת יִמְלֵא פִידָהוּ •
דוֹמֵם וַיִּחִל לְתַשׁוּעָתוֹ סָלָה •

כִּי אֵל אֲמוּנָה הוּא • אֵין בּוֹ עוֹלָתָה •
צוּר פִּעְלוֹ תָּמִים • אִף חֶפְזֵן חֶסֶד •
אֲכֵן דְּרָכָיו מְנוּ

הֵן עַד־מָאד נִשְׁגָּבוּ
אַחֲזֵר חֲכָמִים בָּם מִהֲבִין שְׁבוּ
אֵיכָה מְצוּיָא יוֹכַל אֵיךְ יוֹכַל דַּעַת
אָדָם אֲשֶׁר יִרְאֶה רַק לְעֵינָיִם
סִתְרֵי פְּלִיאוֹת רוּם גְּבַה שְׁמַיִם
אֶל־רֵאשֵׁי שְׁחָקִים אֵיךְ יַעֲנֵף תּוֹלְעַת

הַמוֹן וּסְכֵלוֹת • אַח"כ יֵלֵךְ הַמוֹן וּנְשֹׂאֶרֶת
סְכֵלוֹת לְבַדָּה

סִמּוֹן קוּמִי אֲמַרְתִּי נָא

סְכֵלוֹת אֲדוֹן הַנְּנִי

סִמּוֹן קוּמִי לְכִי נָא אֲצַל־

בְּתִי וְלֵה הַגִּידִי •

כִּי יוֹם חֲתוּנָתָה וּכְלוּלֹתֶיךָ

הָלוּךְ וְקָרַב בָּא • וְלָרַחַב שְׁמַתִּי

מוֹעֵד לְיוֹם הַחֹדֶשׁ

עָתָה לְהַכִּיֵּן אֶל־יוֹם שְׂמֵחַתְנוּ

הוֹלֵךְ

הולך יחני אף את חישי ורכי

ילך המון וסבלות נשאררת לבר

סבלות הנה כְּבֹר יוֹם פֶּאֶ שְׁקוּיִתִּיהוּ

הנה כְּבֹר רְאִיתִי

כָּל־תַּאֲוֹת נַפְשִׁי יבֹא נָא שְׁכֹל

עֲתֵרָה בְּחֻמּוֹתָיו אִם יַעֲצוֹר כֶּחַ

עוֹד אֶת־תְּהַלֵּה מִיַּד רַחֵב קַחַת

הֵן מְאֹסָה נַפְשִׁי וְכִשְׁקָץ יַחַד

הִמָּה בְּעֵינַי כָּל־זִידוֹנִים אֱלֹה

יְלָדֵי חֲצָרֵי שְׁכֹל

כִּי הֵם לְבָדֵם הַמָּרָה

אָדָם בְּעֵינֵיהֶם וְכִקְשׁ יַחֲשׂוּבוּ

אֶת־כָּל־שְׂאֵר מוֹנִנּוּ

אֵף הֵם בְּדַבְרֵי אֵין

יָמִים וְלִילוּת מִהַבִּילִים יוֹצִיאוּ

כָּסֶף וְזָהָב בָּם לֹא יִרְבוּ לְמוֹ

לֹא־יִשְׁבְּרוּ בָהֶם לְרַעְבָּם אוֹכֵל

אֶת־כָּל־צְבֹא שִׁמְיִם

כָּאֵל בְּשֵׁם לְקִרְוֵה הַגֵּרָה יֹאמְרוּ

חוק

חוק אל-הליכות שמש
יתאמרו לתת • או אל-ירח
במדוד שלש רוצלע
עגול ורביע אורך ורוחב
רוחם יכלו • וספרים מלאו
תבל כחול הים מאין תועלת •
יתיגעו לדרוש איכה תצמיח
גנה בעת חקקה את-זרועיה
איך יעלה ענן או איך יריקו
מטר נשיאים על-כל-קצוני ארץ •
לשקור בפלם רוח •
ומדוד בשעל מים •
יגבה לבבם ובביתם אין לחם •
עתה הלא יבושו
ממועצותיהם עתה יחפרו
פי על-חמת אפמו
הפיה תהלה עתה
יראו בחיק רחב למרות עינימו •
נחנו בשמחתנו
נגיל ונשיש בטח •

נשמח

נְשַׁמַּח לְקוֹל עוֹגֵב עַל־יַיִן הַרְקֵחַ •
כָּל־מַעֲדָנֵי מֶלֶךְ
נֹאכְרֵי לְמַלְאָכַי בְּטָזֵן •
גִּיל נְשַׁבְּעָה הַיּוֹם נְשַׁחֵק לְפָחַד
כִּי עוֹד כְּכֹר מָחָר נִמּוֹת גַּם־יָחַד
שִׂמְחוּ בְּנֵי תֵבֵל גִּילוּ וּשְׂמְחוּ
וּבְעוֹדְכֶם חַיִּים מָוֹת תִּשְׁכַּחוּ
אַל־תִּחַפְּצוּ זִקְנָה טָרָם תִּזְקְנוּ
כִּי יֵי בְּעַתָּה לְצָרָה זָאֵרָה לָנוּ •
רָעָה אֲשֶׁר עוֹדְנָה
לְהִיּוֹת עֲתִידָה • אַל תַּחַתּוּ מְנִירָה •
הַתְּעַבְּרוּ וּבִטְחוּ •
שִׂמְחוּ בְּנֵי תֵבֵל גִּילוּ וּשְׂמְחוּ

חלק שני

שכל ויושר בשדה • אח"כ הולך שכל
ונשאר יושר לברו

שכל ויושר ידיר נפשי יאמץ לבנה
שנס כאזור חיל

כי באשר יותר מרחוק ישע
נראה הלא פתאום אז ירוח לנו

בין להבות חום בין חרבוני קיץ
קדרות ערפל עת פסו שמים
תחיל לקול רעם ארץ מתחת
בברוק פחץ ברק וכפרק רוח
הרים כנבלי חרש

אל-קול המון הגשם •

עת תחרש כל-און

יחדיו ינוסון כל-חיתו ביער

ידאו בני יונה אל-חגוי סלע

רגע בהוד אורו הין יזרח שמש

יבקע והפיץ כל-ענן וחשך

ויהי בלא היה אז כל-הסער •

כִּן אֶל-אֲנוּשׁ נִדְבָרָה רִנֵּעַ יִצְמִיחַ
מוֹשֵׁל בְּעוֹז עוֹלָם מִצָּרָה רִנָּח :
עֶשֶׂר שִׁבְלֵי מְשׁוֹשׁ לִבִּי תִנְחַנְמוּתֶיךָ
לִבִּי הֲלֹא יִרְחִיבוּ

כִּי עַתָּה כְּמוֹ אֲבִישׁ מֵאֲמָרֵי פִיךָ
פָּתַח לְתוֹחֲלֹתַי אֲבֵן הוֹאִילָהּ
אִם יֵשׁ בְּשׁוֹרָה לָךְ אֵל תִּמְנַע מִנִּי :
שֶׁכֶל לֹא הִיָּתָה אֶתִּי לֹא כַחֲדָרְתֶּיךָ

אֲבֵן אֲקוּ תִתֶּה גַם כִּי אֵין עֲתָרָה
כִּי לֹא לְעוֹלָם מִשׁ כָּל-פּוֹעֵל צָדֵק

תִּקְנֹת תְּמִימִים לֹא תֵאבֵד קְלָנֶצַח
הֵן יַעֲלֶה רֶחֶב לְעַב יִגִּיעַ

עַל-בְּמַתִּי חֲבֵל יִרְכַּב יִצְלִיחַ

עָרִיץ וּמִתְעַרָּה אַף גּוֹבֵר חֵיל :

מִתְאַוֶּתוּ לֹא יִחְדַּל לֹא יִרָא

עָמַל וְלֹא יִדַע כָּל-חֲבֵלֵי עוֹנֵי

אַךְ אֶל-שְׂאוֹל יוֹרֵד אַךְ שֵׁם תְּשׁוּחַ

כָּל-גִּאוּת לְבוֹ וְהִתְמוּרַת גּוֹבֵה

יִלְבַּשׁ כְּבִגְד בְּשָׂרָה

קָלוֹן עָלֵי כְבוֹד יִקַּח לְנֶצַח

נִפְרִי אֲמוֹנֶתְךָ

תִּמְצָא בְּעֵתוֹ אֶתְּךָ

מִכָּל עֲמַל נַפְשְׁךָ

תִּרְאֶה וְתִשְׁבַּע סֵלָה

עַל־עֲנִיךָ תוֹדֶה כִּי תִגְאֲלֶה

צְרוּרֵי אֲשֶׁר עָבְרוּ

גַּם הֵן שִׁמְחוּת הִנֵּה

יִחְדְּיוּ בְּיוֹם טוֹבָה כִּי גִיל תִּרְבִּינָה

כָּל עֵת אֲשֶׁר נִזְכְּרוּ :

יֹסֵר אֹבֵדָה אֲשֶׁר אוֹכֵל כִּי אֶעְצוֹר כֶּחַ

לְסִבּוֹל כְּמוֹ חִפְצָתִי

(שִׁבֹּל) מְרִי שִׁיחֵי אֶךְ כְּבֵד מִנִּי

כָּל־עֵת אֲשֶׁר תִּרְאִינָה

עֵינֵי שְׁנֵי צוּרֵי מִכְשׁוֹל הָאֱלֹהִים

תִּרְמִית וְסִכְלוֹת כִּי יִחְדְּיוּ נוֹעְדוּ

לְהִיּוֹת לְשֹׁכֵי לִי וּלְדַאֲבוֹן נַפְשִׁי

זָאת בְּהַמּוֹלְתָהּ בַּחוּץ תִּרְיַע

עַל־כָּל מְרוֹמֵי קֶרֶת

תִּדְרוֹךְ בְּעוֹז פָּנֶיךָ

לֹא־יִדְעָה יִרְאָה לֹא־תִכְוֵר בְּשֵׁר

כָּל

בְּלִי-הַבְּרִית תִּמְרַךְ כָּל-חֹזֵק תִּפְרִיעַ
אֵינְךָ כָּדֹר-אֲמוּנָה בָּהּ וַיִּמְנָה שְׁקֵר
חֲמֵס רִכְלָתָהּ אֱלֹה וּכְחֹשׁ
אֲחֹת לְכָל-רָעָה אִם אֵל-כָּל-פֹּשֵׁעַ
וּלְכָל-בְּנֵי הַשָּׂבִיל עַד-מוֹת צוֹרֶרֶת
תִּשָּׁב תִּדְבַר בְּמוֹ
בֵּין מִזְרְקֵי שֶׁכֶר בְּהֵם תְּשִׁיחַ
כָּל-מַחְשְׁבוֹת לְבָבָהּ רַק רַע עָלִימוֹ
לוֹ יִכְלָדוּ בְּדָג בֶּן תִּבְלַעְמוֹ
אוֹ בְּחִמּוֹר תִּשְׁוֶךְ לְשָׁבוֹר כָּל-גֹּרֵם
אֶת-הַזֶּה בְּחֶלֶק פִּירוֹ
יִצוֹד בְּצַפּוֹר נֶפֶשׁ
וּבִסוּי דָבַשׁ אֶת-אִישׁ שׁוֹגֵה וּפְתִי
רוּשׁ יֵאָכִיל וּמֹרֶת
יִשְׁךָ בָּעֵת יִשְׁקֶךָ וּבָעֵת תִּרְפִּינָה
יָדָיו אֲזִי יִמְחֶךָ וּכְכֹל-הַפְּצָהוּ
עֲשֵׂה וְגַם-הַצְּלִיחַ
מַלְל אָבֵן שֹׁגֵה הִיא זֹאת אֵל-עֵינֵינוּ
כִּי עֵינַי בְּשָׂרִים הֵמָּה
עַל-פֶּן אֲמַת בְּדַבַּר-כֹּזֵב יִמִּירוּ

חשך

חֶשֶׁךְ לְאֹר שָׁמַיִם וְאֹר לְחֶשֶׁךְ
הֵן בְּאֶשֶׁר יִשְׁיִגוּ
יִתְעוּ לְכַל־מִקְרָה קָטוֹן וּפְגוּעַ
אֵף כִּי בְּמִסְלָא וּמִכְסָּה מִהֲמוֹחַ
שׁוֹר נָא קֶצֶה מְשׁוֹט אֶל־תּוֹךְ הַמַּיִם
הֵן רַק־מַעֲנֹת וּמַעֲקָל תִּרְאֶהוּ
וּלְבַבְךָ יוֹדַע
כִּי בְּאֶמֶת יֵשֶׁר הֵנָּה הַנְּדָחוּ
שִׁשִׁי וְתַלְמֵי אֶךְ־כְּנֻמְלִים תִּרְאֶה
מִתּוֹךְ זְכוּכִית אִם־פָּנִיו יִשְׁקָעוּ
וַיְהִי לְהַפֵּךְ אִם־דָּרְמוּ גְבָהוּ
הַבֵּט הֲלֹא רוּחַנוּ
בְּיָם אֲשֶׁר לֹא־דָגַעַ
מִמְלַחְמוֹת הַרוּחַ
יִשְׁקוּט אֲשֶׁר גָּלְיוּ הֵנָּה אוֹ־הַנְּדָחוּ
לֹא־יוֹנְפוּ הַנֶּף אוֹ לֹא־יִדְחוּ
מִעֲצָבוֹנוֹת כֵּן לֹא־נִקְרָה סָלַחַ
וּכְהַחֲלִיפָם הָמָּה
אֶת־טַעְמוֹ כֵּן בָּנוּ
יִתְחַלְפוּ מַעַת אֶל־עַת חוּשֵׁינוּ

בַּל־נִחַזָּה כִּי־אֵם עַל־פִּי הַחֶפֶץ

בַּל־יִשְׁמְעוּ אָזְנוֹנֵנוּ

כִּי־אֵם כְּמוֹ נִכְסֵפָנוּ

אוּ כַּאֲשֶׁר דַּמִּינוּ .

לֹא נִחַזָּה עוֹלָם בְּרוּר אֶךְ שָׁעָם

אַחַת . אֲזִי רָאִינוּ

אֶת־שׁוֹנְאֵינוּ אֱלֹהִים

כִּה נַעֲנִים מִכִּים אֲמֻלִּים יַחַד

כִּי נִאֲמָרָה דִּי וּנְקַמּוּרָה שְׁבַעֲנוּ

הֵן כַּאֲשֶׁר רִוּאוֹת אוֹתָם עֵינֶיךָ

כָּל־מַלְאֵי טוֹב וְשִׁבְעֵי נַחַת

בֶּן עֲקֻבוֹתֵיהֶם בְּרִשְׁתְּ הַמָּה

מֵאֵז אַחֲזוּיִם בַּל מָנוּ יֵצְאוּ

עֲמָקֵי שְׂאוּל יִתְמוֹכוּ

כִּי־צַעֲדֵיהֶן . רַגְלֵיהֶם יִפּוּלוּ

בַּל־יִוָּכְלוּ קִיָּם שָׁמָּה .

אֶתְּרָה חֹזֵק עֲתֵרָה הַתְּאֹזֵר כַּח

כִּי־אֲלַכְתָּ אֶרְאָה . דְּבַר אֲשַׁמְעָה

אֲשׁוּב וְאֶגִּיד לְךָ אֶךְ הַשְׁקֵט אֶתְּרָה

וְנַחֵג כַּח־כַּמְתָּךְ

כָּל־מַחְשְׁבוֹת לִבְךָ וּמִזְמוֹתֶיךָ
הֵן כָּל־גְּבוּרָה אֵין כְּגִבּוֹרֵת גְּבֹר
כּוֹבֵשׁ בְּעֹז יִצְרוּ • שְׁלִיט בְּרוּחַ •
רַק לֵב אֲשֶׁר יִסִּיר מִמֶּנּוּ כַּעֲשׂ
הוּא לֵב אֲשֶׁר־יִשְׁקוּט הוּא לֵב יְנוּחַ :

יוֹשֵׁר נִשְׂאֵר לִבּוֹ וּמוֹצֵא מַחְקֵר
מִתְבוֹרֵד בַּהֲרַ

יוֹשֵׁר אֵין טוֹב אֲשֶׁר אֶפְנֶה לְרֹאוֹת פֶּה אֵלֶּה
דְּשִׂאֵי נְאוֹת שְׂרֵי עֵינֹת הַמַּיִם
הַנּוֹזְלִים מֵרֹאשׁ הַצּוּרִים הִנֵּה
אֵטָה לְקוֹל הַתּוֹר אוֹ צְפוּר אֵזֶן
אַרְבַּץ בְּבֵין חֲצִיר תַּחַת הַתּוֹמֵר
אֲשֶׁאֵף כְּעֶבֶד רוּחַ
אֵף כָּל־שְׁעָפִי כָּל־שְׁרַעְפֵי יַחַד
אֵף אַחֲרֵי גּוֹי כַּמַּעֲט אֲשֶׁלִּיכָה
אֲשַׁכַּח מְרֵי שִׂיחֵי אוֹלֵי אֲרוֹיִת
הֵן שֵׁם הֵלֵא מַחְקֵר בּוֹרֵד אֲבִיטָה
אֵף שֵׁשׁ אֲנִי עָלָיו עָלּוּ אֲנֹכִי
עַל כִּי־מִצָּאתָיו עָתָה

כִּי חִקְרֵי לִבּוֹ הִנֵּה יוֹעִילוּ
עֲתֹדָה לְהַשְׁבִּיחַנִּי
אֶת־כָּל־עַמְלֵי אֶף־נַפְשֵׁי שִׁמְחָה :
שְׁלוֹם לְךָ מַחְקֵר אֲנִי תַתְּהַלְכָנָה
בְּעֵרַת מְזֻמֹּתֶיךָ
בֵּין הַרְרֵי בָּרָד וּנְחָלִים אֱלֹהִים :
מַחְקֵר הוֹלֵךְ וְתֵר הַנְּנִי
פְּלֵאֵי תְבוּנוֹת מֵאִין חִקֵּר לָמוֹ
בּוֹרֵא וְיוֹצֵר כֹּל הַרְאָה הוֹדִיעַ
אֶל־כֹּל אֲשֶׁר־עֵינָיו לֹא־עָנָה סָכַל
אוֹ שִׁחְתָּה עֲצָלָה בַּפְּלִיאוֹת צָמַח
כָּל־הָאֲדָמָה אִם־שָׂדֶה אִם־יַעַר
כָּל־מַחְשְׁבוֹתָיו מֵה לְמֵאֵד עֲמָקוֹ
כָּל־מַעֲשָׂיו מֵרַח רְבוֹ
כָּל־כֹּחַ בְּחִכְמָה מִכָּל־לֵב נִשְׁגָּבָה
שִׁים עֵינֶיךָ נָא עַל־שָׂרְשֵׁי אֱלֹהִים
פְּיֹזֵר פְּתוּחוֹת בְּמוֹ
לְרוֹב מְאֹד הִנֵּה יִרְאוּ עֵינֶיךָ
הֵם יִשְׁאֲבוּ יַחְדָּיו יַחְדָּיו יִנְקוּ
מִשִּׁיבַת אֲדָמָה זֹאֲרָה אֶת־כָּל־הַלַּחַם
הַמְּכַלְכֵּלֵם

המכלכלם כֹּל-עוֹד בַּחַיִּים הַמָּה
תוֹךְ רַהֲטֵי גִזְעֵם אֹתוֹ יוֹלִיכוּ
מֵרֹאשׁ וְעַד-סוֹף אֶל-כָּל-בֶּד כָּל-חוֹטֵר
לְהִיּוֹת לְמַחֲיֵרָה אֶל-כָּל־גַּם יַחַד
אִף-הוּא בָּעֵת צֵאתוֹ בְּלוֹל מֵרָחֵם
כּוֹנֵם בְּקִרְבוֹ אֵךְ בְּלִתִּי נִבְדְּלוּ
עֶפֶר וְשֶׁמֶן אוֹ-גִפְרִית וְמֶלַח
עִם-כָּל-שְׂאֵרֵית כָּל-בוֹנֵי כָל-גִּשְׁמִים
בְּרִבּוֹת תְּנוּעֵתוֹ וּכְמַהֵר לָקַח
בֵּין שִׁקְתוֹת הַגִּזְע
יָמִם כְּרוֹנֵג יִשְׁפֹךְ כַּמִּים
מִמַּעֲבְרוֹתָיו אִזּוֹ מְקוֹם יָנוּחַ
מְרוֹב זְמַנִּים כִּי עָלְיוֹ יִחְלוּפוּ
יָמִים וְלֵילוֹת קוֹר נַחוּם וְרוּחַ
עוֹד יִחְלִיף טַעְמוֹ וּבִשְׁם הַנְּטַע
הוֹבֵל לְתוֹכָהּ כִּי יִשְׁוּהָ אֵלֶיהָ
הִנֵּה יִכְנֶה סָלָה
עֲתָה רְאֵה אֵלֶּה הַגִּידִים הַנֶּה
מִשְׁעֵרֹרֶת רֹאשׁ קוֹר עֶפְבִּישׁ דָּקוּ
אֶת-כָּל-פָּנֵי זֵרֵה הָעֵלָה מֵלֵאוּ

כִּי בָם בְּלִי רַפְיוֹן וּבְלִי מְרוּגָע
עָסִים יִסּוּבֵב הוּא אֶל־חֹם הַשָּׁמַשׁ
יִרְתַּח בְּעוֹד יוֹמָם אֶף־שִׁמְץ מְנַהוּ
יִקְפֹּא לְקוֹר הַלַּיְלָה
אוֹתוֹ בְּמוֹ־פִיָּהֵן הִנֵּה תְמוֹצָנָה
אִז הַדְּבוּרִים וּבְמִיעֵיהֶן יָשׁב
אֶל־הַדְּבַשׁ שֶׁבֵין דוֹנֵג תּוֹלְנָה
שׁוֹר נָא פְּרָחִים אֶל־יַפְּיָם הַבִּיטָה
מֵרָאֵם חֲזָה אֶף־נִיחֹחַם הָרִיחָה
מִתּוֹךְ תְּמוֹנֵת כּוֹס תְּבִנִית גְּבִיעַ
הִזָּה אֲשֶׁר לָהֶם תִּרְאֶה מִתַּחַת
סָבִיב עֲלֵיהֶם רֵאשׁוֹנָה יִפְרִיחוּ
אֶף אַחֲרֵי נִפְלֵם הוּא יָשׁוּב פְּרִי
חוֹטִים בְּעִמּוּדִים הַבֵּט • נִצְבוּ
מִי עַל לְרֵאשׁוֹ כּוֹבֵעַ
נוֹשֵׂא • וּמִי בִלְתוֹ • אֶף כָּל־יַחַד
עַם־כָּל־עֲלֵיהֶם אִישׁ אַחִיו יַעֲזֹרוּ •
וּבִנְחֲלֵיהֶם רְעֵסִים יִכְיֵנוּ
לְגִדִיל פְּרִיָּהֶם בּוֹ וּלְהַמְתִּיקָהוּ
תְּבִנִית כְּמוֹ צְפוּרָן

הָזֶרָה אֲשֶׁר תִּרְאֶה • כִּי יִתְקַע
לְבָנוּ בְּלוֹתָו • שָׁמָּה יִנְיָחוּ
דְּבָשִׁים אֲשֶׁר תִּמְוֶן כִּי תִמְצָאֲהוּ
כִּי הַדְּבוּרִים לִילָה •
עָתָה חֲקֹר זֹאת עוֹד • הַבֶּט וּבִינָה
אֶל־נִפְלְאוֹת צוּרֵנוּ •
בֵּין נָא לְזֶרַע זֶה • תּוֹכֶם יִסְגִּירוּ
יַחְדָּיו לְמִינָם כָּל־צֶמַח כָּל־עֵשֶׂב
שִׁפִּיר בְּשִׁלְיָתוֹ עָלָיו נִכְפַּלֶּת
רַב אִו מָעֵט • כֵּן דְּמִיּוֹנוֹ הִנְהוּ
רוֹב אֲזוּצְרוֹתָיו שִׁמָּן
הַנְּדָה בְּלִי מַחְסוֹר מְלֵא הַטָּבַע
כִּי כָל־עֲצָמוֹ כָּל־גִּיד בּוֹ כָּל־עוֹרֶק
בּוֹ יַחְלִיץ יַחְדָּיו אֶף בּוֹ יִרְכּוּ
תּוֹכּוֹ יִרְחַף רוּחַ
חַד אֶף לְעוֹפֶף קָל • חֵי וּגְדֵל כַּח
הוּא יַעֲמִיד אֶת־כָּל־סִדְרֵי הַנְּטַע
דָּבָר עָלָי אֶפְנִי אִישׁ עַל יָדָהּ
מִנִּי עָבִי שָׁמְנוֹ אַחֵר הוֹבִישׁוּ
אוֹתוֹ פָּנָי חָמָה וּנְשִׁיבוֹרַת רוּחַ

יעש

יעש סביבותיו שריון תלבושר

עליו יגונן מפלרע ופגע

חמוץ בתוכו רוח

נצב כאיש מלחמת

נגד לבב באשה • אף שמן מנו

לרוב ורב החיל

הן ימשכו ידילו •

מצע שרף תחתיו הן ישתרע

ובמחרפים בין בקע או נקב

יציץ ועיר שם וזעיר שם החוצה •

אלה קצות דרכי קדוש וכאלה

רבות לאיין מספר נפלאות סלה •

כל דורשים אותם • אותם ימצאו

תמיד בכל החי ובכל צומח

ובכל אשר כול רוח

חיים בקרבו איין

ובכל אשר בארץ

ובכל אשר במים •

ובכל אשר בו עין •

אדם להביט ישת •

אשרי אשר חכמה מצא ודעה
אשרי מדבר על-און שומעת :
יושר ברוך תהי מחקר כי נחמתני
עת משברי יגון עד-נפשי באו
כי ערז בצוף לקחך
מרת לבבי זה אולי השכחת
אף-מספדי לי אל-מחול הפכת
בצל לעיף וכאל-צמא מים
בן יערב ינעם לנפש דעה
שמחה ללבב הוא אור לעינים
ענק לצואר אף אל-ראש מוגעת :

תהלה באה בשדה לבדה . אח"כ רואה
את יושר מרחוק ובורחת

תכלה הן פה אשר עומדת
עתה לבדי אני
אשא לבבי אף-כפי אפרושה
אשפוך במר נפשי אף-רוחי יחד
לפני אלהי . כי זולתו אפס
מנוס ומשגב סלה

אולי

אֹכְלֵי בְעֵינֵי יְרֵאָה

אֹכְלֵי יֶחֱלֵץ זֹאת נֶפֶשׁ נִבְהַלְתָּהּ

מִמּוֹקְשֵׁים חָנָם אֶל־רִגְלָהּ שְׂתוּהוּ

מוֹשֵׁל בְּעֵזוֹ עוֹלָם שְׁלִיט וּמֶלֶךְ

יִחַד וַיֵּאֵן בְּלִתֵּךְ

יְכוֹל אֲשֶׁר אֵין קֶצֶה

אֶל־עֵזוֹ יִכְלֶתֶךָ סֵלָה

אֶל־חִפְצֶךָ מְשִׁיב הַנֶּה אֵינְנֵנוּ

יִתְּךָ צוּר אֲשֶׁר בְּמוֹךְ

הֵן בְּשַׁחֲקִים אֵין

יִתְּךָ כִּי בְכָל־הָאָרֶץ

מִי זֶה וְאֵי־זֶה הוּא אָמַר וַתְּהִי

זֶהוּ יַעֲמִיד עֲצָרָה אִם לֹא צְוִיתָ

מִי הוּא אֲשֶׁר־יָרִים אוֹ מִי יִנִּיחַ

יְדוֹ וְרִגְלוֹ צוּר בְּלִתֵּי יַדְעָתָהּ

מִי הוּא אֲשֶׁר־יִשְׁקוֹט בְּכָל תַּשְׁקִיטָנֵנוּ

זֶהוּ מִי יַעֲנֶה לֹא עֲנִיתוּ אֶתְהוּ

אָנָּה רָצָה־נָּא הֶעֱתַר אֶל־נֶפֶשׁ

זוֹלָתְךָ מָנוּס לָהּ לֹא יַדְעָהּ

הוֹאֵל עֲשֶׂה־נָּא חֶסֶד

עם לב בעניו מר · רוח הכיפת ·
גלי חמרת אפק
אנא רצה השביחך
וכאב רצה עוד ארת־נפש הוכחת ·
הואל והוצא־נא רגלי מרשות
הואל שבור פח בו כעוף נלכדתי
למה לעול · חלק
נפשי · תהי · אל־איש כזב שנארת
למה אהי מרמס · למה יריעו
עלי רשעים אף־בי יתעללו
זדים אשר תעבת ·
אתה לצדיק חבל
אל אל־בני עולה · אתה אל־יושר
אמה · ואל־נא בית רהב שלטת ·
עתה אשרי אל־ההר אדר־כר
אשמור עלי העין
ערבא אמת כי שם צויתיה
לאמר מהרה לבי
כי תמצאי אותי ונהלך יחד
העיר כבוד השמש ·

אֶךְ מִי אֲשֶׁר-אֶרְאֶה מִרְחוֹק שְׁמָה
הוֹלֵךְ . הֲלֹא זֶה יוֹשֵׁר
מָה אַעֲשֶׂה עִתָּה מָה אֶבְחַר עִתָּה
מָה זֶה יֵאָמֵר לִי . מָה זֶה יִקְרָנִי
אֵלֶךְ לְפָנֶיךָ אוֹ אַחֲרֶיךָ אֲשׁוּבָה .
לְבִי הֲלֹא לְלִבְךָ
אֵלָיו . פְּעָמַי מֵאֵילַת יַעַר
יֵשֵׁא וְיִרְיֵץ אֶת-יַעֲרֵיךָ כַּנֶּשֶׁר
זֶה חֶקְךָ יִקְרֶי בֵּרַת מוֹסֵר הַזְּנָע
רִגְלֵי הֲלֹא יֵשִׁיב רוּחִי יִפְרִיעַ .
הוּא נִחַלַת חֶלְקִי הוּא חֶבְלֵי חֶבְרָה
אֵלַי נִפְלְתֶם . לָמָּה
אוֹתֵי מְאוֹם תְּדִינֵנוּ
אֶךְ אֶת-אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי
זֶה לְאַהֲוֹב תִּכְרִיעֵנוּ
אֶךְ אֶרְוֶה אֲשֶׁר מְאַסֵּתִי
הֵן אֵלֶכָה אֶכֶן לְבִי לֹא יֵלֵךְ
אֲשׁוּב לְאַחֲרֶיךָ נִפְשֵׁי לֹא תִשָּׁב
יוֹשֵׁר יְדִידֵי לֹו יֵרְאוּ עֵינֶיךָ
נִפְשׁ עֲנִיָּה זֹאת עֵת כִּי רִגְלֶיךָ
מִצֶּלֶךְ

מצלך ינוסו

איה אחריה היא תדבק אף תרץ
איה צלך תחמוד . איכה נבספה
ללחוך עפר רגליך
מה יהמו מעיד

על כל כאבה . מה על ענייה תחס .
אך אלכה מהר טרם יראני
אנוס ואכרח פן רע יקראני
מתאות נפשי בורחת אני

אל תועבת נפשי אל מר המורת
מגן עדנים בו רגלי נחני
נסה אני לשאול ולגיא צלמות
אך גם בכל זאת לא הוחיל אחרלה
לא נואשה נפשי אף לא נוחלה :

סכלות ותהלה

סכלות מה זה גברתי אן היית עד עתה
כי לא מצאתיך

תהלה אך הנה הייתי

סכלות הנה לראש החר פדברך באתי
ואלכה

וְאַלְכָה הָעֵינָה

אֵךְ לֹא מִצְאָתִיךָ

תִּהְיֶה מִה דְבַר אֱלֹהֶיךָ

אָבִי וּמִה צְוֶה עָלַי

סכלות צוּנִי

שִׂמְחָה לְבִשָׁר לָךְ

תִּהְיֶה מִי יִתֵּן יָדָי

סכלות אִמָּנִים הֵלֵא כֵּן הוּא

תִּהְיֶה כֵּן יִהְיֶה סְלוֹה

אֵךְ אֶת־אֲשֶׁר אֵתָךְ אִמְרֵי

סכלות תִּדְעֵי

כִּי יוֹם פְּלוּלוֹתֶיךָ

מוֹעֵד חֲתוּנָתְךָ אֶל־יוֹם הַחֲדָשׁ

הַיּוֹשֵׁם

תִּהְיֶה וְעַם מִי

סכלות עַם מִי וְלֹא יִדְעָתְךָ

מִי הוּא חֲתָנְךָ לֹא רָחֵב

תִּהְיֶה אֵךְ לָמָּה

לֹא אֶת־שְׁמוֹ הַזְּכוּרָתְךָ

סכלות מִי הוּא אֲשֶׁר־אֶת־זֹאת לֹא־יִדְעַ עֵתָה

מִי

מי בשערים איש נודע ממנו :

תהלה כינה לבין עמיה

מי יתגני לא-הפרתיו אני :

אל סכלות אך איש ואשה שם על-עין המים

מצאת בבואך שמרה ?

סכלות חברת אנשים שם הנה ראיתי

משתוממים יחדיו איש אל-רעהו

אך מוצאותם לא אותם שאכלתי :

תהלה זמנם עשו הסכלת

עתה לכי מחר רוצי ושובי

טרם ערוב היום ודעי מה-אלה :

סכלות בן אעשה :

תהלה מחר רוצי ובואי

לבי מקפץ בי נפשי מנדת

אלי חדשות אך ידי קצרה

אותם להבין בין תקורה ופחד

רוחי פקנה נד הנה והנה .

צורי פתחנא לי פתחי חסדך

לבב אשר נשבר ימצאנא רוח

נגעו רפא נא וסאביו יתמוי (תמו)

מה קול באזני מי לדברי עתה

עונה ז ז

עונה ולא קראתי? (את היא)

האת אשר תשבי

סכלות לצחק בי שמה בסתר?

קומי מהרה לבי!

כי פה מצפה לך הנה הנני • (איני)

אם-אינך סכלות מי-איפוא אתה

לועג לרישי שם שוחק אל-אבל? (הבל)

הוי קול בלי ידעתי

לו היתה נפשך תחתי אז ארא

גם-תשחקי כעת או אם-תגילי • (גילי)

גאגיל ועל-מי-זה (אמרי) אגיל-ה?

גאגיל עלי רחב או אשיג יושר? (יושר)

מה-זה אדמה עתה

מה אחלום עתה או מה אשמעה?

יושר אשר ממני

מני שחקים ימנעון אשיג-ה

אנה מזמותי כיום הלכו? (לך הוגה)

יושר יהי שלי? הנה מי ממני

עלמה מאשרה תהיה בארץ

לו נאמן קול זר חזיונה יהי • (יה)

יהיה

גש זאת היא תשובת קול הכברה הכלמה למדבר ביער כי יעמוד איש מרחוק ומדבר
סוף דבריו אחריו / וכן כולם עד סוף מלינת תהלה

יְהִי • אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל •

כִּי רַק עֲזוּזוֹ אֵךְ עוֹצֵם יְדָהוּ

יִכָּל עֲשׂוֹת זֹאת עִתָּה

וּבְתוֹךְ תְּהוֹם רַחֲשֶׁק

יִזְרַח כְּשֶׁחַר לָנוּ

יִצְיֵא בְּרִבְב־כַּחוֹ לְאוֹר צְדָקְנוּ : (כִּן הוּא)

סכלות עִתָּה גְבַרְתִּי שְׁבִתִּי

וּבְפִי פְלָאִים מְשֻׁמְעִים נִבְהַרְתִּי

רַחֵב לְאִטּוֹ אֶת־תְּרִמִּית בִּיעַר

מִתְהַלְכִים הָיוּ עִרְתָּ נִרְאָה פֶתַע

עָרוֹב מְאֹד כָּבֵד (לְבִי יִנוּעַ

מִדִּי אֲדַבֵּר) • הוֹב נֶמֶר וְשֶׁחַל

רַבִּים כְּחוֹל הַיָּם וַיִּתְיַצְבוּ

אוֹתָם כְּשֶׁה אֶחָד לְטָרוֹף גְּסִיתָהּ :

תהלה וַיִּטְרְפוּ אוֹתָם ?

סכלות לֹא כִי נִצּוּלוּ :

תהלה טִיבָה לְכִן עֲנוּהָ צַר לִי מְאֹד

אלסכלות אֵךְ אֵיבָכָה נִצּוּלוּ ?

סכלות רַעַשׁ לְעַמְתָּם הָהָר מִנֶּגֶד

וַיִּחַרְדוּ הָעַמִּים

וַיִּבְרְחוּ בָלֵם וְגַלְמֻרְחָק גָּסוּ

רחב

רָחֹב וְתַרְמִית אֵזוּ מֵהֶם נִמְלָטוּ

וַיִּמְהָרוּ וַיִּשׁוּבוּ הָעִירָה :

תהלה לעצמה הן קנאו עתה חיתו ביער

עַל תוֹךְ בְּנֵי אָדָם עוֹלֵת יְדִימוֹ

אֲזַמְנֶם מִתִּי רִשְׁעוֹ אֵלֶּה פָּלְטוּ

אֵף לֹא עָדָן נִמְרוּ

כָּל־הַמַּסְבּוֹת . לֹא רָאוּ עֵינֵינוּ

תְּכַלִּית דְּבַר חֲזוֹן הַזֶּה עַד־הַנֶּה

עוֹד יוֹם הַלֵּא יבֹא נִרְאֶה נִדְעָה

מָה אַחֲרֵית כָּל־אֵלֶּה

כִּי רַק לְיוֹם נִקָּם וְלְמוֹעֵד זַעַם

לְבֵן שְׂמֹרִים הַמֶּרֶז :

אל סכלות עתה לְכִי נְבוֹאָה

מִהַר לְבֵית אָבִי פְּוִידָאג לְנוּ

כִּי רַד מְאֹד הַיּוֹם וּבִשְׂדֵה אֲזַנִּי .

לְבִי וְנַפְשִׁי הֵן אֲתַכֶּם אֲשַׁמְעָה

אֵלַי פְּלֵאִים מִטִּיפִים גַּם־יַחַד

אֲבֵן חַתּוּמִּים הֵם . אֵף בַּל־אֲדַעַח

חַזִּיתְכֶם מִדֶּלִי תִקְוֶה אֵזוּ פָּחַד

אֲזַלֶּם יְהִי מָה . אֲנֹכִי אוֹחִילָהּ

אוֹחִיל וְאוֹחִיל עוֹד אוֹלִי אֲגִילָה :

אֲבֵלוּ

חלק שלישי

המון תהלה רהב תרמית ושאר קרואים
במשתה בבקר קודם החופה

כמו **אכלו** שתי אחי רעי הטיבו
את לבבכם היום כי עוד אזחילח
על צאצאי אלה

בני בשמחה עוד נשוב נגילה
תרמית המון כמו שמחת

היום מתי סודך

כן בן מאת שנה אותם תשישר

עוד רענן דשן ושבע כל נחת

כי אבי הלא תראה איכבה פתע

התקדרו שמים

הבט ערפל זה נצב נגדנו

איום כמפיץ אף וכשופך זעם

שוררנא חגורה זאת חגר רקיע

בדם אדומת

כמו בן הנה גסאני

רוצה ולא חדלתי

לִדְאוֹג אֲשֶׁר בַּיּוֹם יוֹם שִׁמְחָתְנוּ

כְּזֹאת תֵּאָנֶה :

פְּרִמִּית מֵהֶזְפוּל לְבָךְ

הַמּוֹן הֵלֵא תְבוֹשׁ מֵהֶתְפַחֵד פַּחַד

מֵעֵב קִטְנָה בִּי תִרְאֶה י' מִגִּשְׁם

קִטְוֹן אֲשֶׁר יָבֵא ? קוֹם קוֹם הַמִּיחָה

הַמּוֹן פְּחָדִים אֶלֶּה !

לְכַבֹּדְךָ כּוֹס זֶה אֲשֶׁתֶּהֱנֵא עִתָּה

כָּל־טוֹב לְבָשִׁר לְךָ י' אֵף אַתָּה קוֹמָה

אֶתִּי שְׂתֵה וְלֶךְ יִנְעַם כְּנִצָּח :

כִּמּוֹן מֵהֶזְזֶה בְּנֵי הַרְחָמֵן יִצְיֵלְנוּ ?

מָה הַסְּעָרָה זֹאת מִתִּימָן בָּאָה ?

רַבֵּן חֲרָד לְבָבִי בִּי מִקּוֹל הַרְעָם :

תִּהְיֶה אֵיךְ תִּהְלֶךְ כְּזֹאת (אָבִי!) : אִישׁ אֶרְצָה :

רַבֵּן הַזְּקִיר רָאָה נוֹטָה לְנִפּוֹל הַנְּהוּ :

קְרוּאִים מִנֵּי שָׁמַי מָרוֹם גִּלְחָמִים בְּנוּ :

הַמּוֹן סֵעַר אֲשֶׁר כְּזֹרָה עוֹד לֹא רָאִיתִי :

רַבֵּן שׁוֹמֵם אָנִי :

קְרוּאִים אָנָּה נְנוּסָה אָנָּה ?

תִּרְמִית מֵהֶתִירְאוּ לְמָה כְּזֹה תִחַתּוּ ?

מה־זֶה הֵלֵא מִקְרָה הוּא מִימֵי קָדָם
קָרָה וַיִּקְרָה עוֹד הוּר וְדוֹר סֵלָה
עַת מִמְעֵי הָאָרֶץ
אֲדַע יַעֲלֶה שְׂאוֹף גְּפִרִית וְנִתְּה
יִבְעַר כָּאֵשׁ (כְּגִבוֹת
עוֹפֹת) וַיִּתְּלַקַּח
יִבְרַק כְּחֵץ בְּרַק יִרְעִים יִצְרִיחַ
זָרִים וְנִפְץ יִזְרוּ מִמֶּנּוּ
בֵּין הַמְצָרִים עַת יִפְלֵא רוּחַ
לוֹחֵם בְּרֵב־כַּחוֹ סְגוֹר מִתַּחַת
הֵן יִחְרִיד תַּבַּל אֶף־יִרְגִיזֶנָּה
אַחַר כְּאֲרִיָּה מִנָּה
יִבְקַע וַיֵּצֵא וּשְׂאִיָּה יִכֶּה
וַיְהִי כְּתוֹמוֹ עוֹד נָשׁוּב נִשְׁקוּטָה
וּכְבַתְּחֻלָּה כֵּן שִׂמְחָה נוֹסִיפָה
נִשְׂתַּה בְּלֵב־טוֹב אָנּוּ אֶת־יֵינּוּ
נֹאכֵל בְּגִיל לַחֲמֹנּוּ
יִדָּא הֲרִי בְשׂוֹדֵה יְגוֹרֵי
כָּל־הוֹלְכֵי עַל־דְּרָךְ
כִּי מַחֲסֶה אֵין לָמוּ

אך פה בצל קורת עופל ובחן
מהתיראו רכי הלבב בושו
יחדיו לפני סלע :

במון אמנם לבבי נע רוחי חבלה
ירא אני אסדה מורא או מורק
לא אדעה ואכן ירא אנכי :
ברמית נכון וראוי אתה

המון לשרו צבא מאין כמוק
בראור ברק החרב

או צדלת סוס האחד בשמוע
המחנה בעזב הפה תניח

ובמהמור אחד או תחרת כטן
סוס רכבך חזן תתחבא נפשה :

ברמית תרמית הלא דבר הוגא פי ממעל
היום כצור נצבו

לא אדעה על-מרה ?

ברמית הרף פעט נגא הרף

המון חרל פי אין דבר הרגיעה !

במון לא אובלה הרגייע

אין יש הפוגות אל-לבי פי תחרת

בא כל דמורה מתגבר הסער

תרמית הנה פאלה אלה

בבני יאנוש פשטו

דברי כזבים ולבביהם שבו

ואותם לתאמין כנבואות הצדק

אבן יסודתם מקרה או פגע

קרה פצאת איש או בואו הביתרה

עליו דבר משפט אומר יגזורי

פי זה לדגל זה נקרא ויתא

ויחברו יחדיו אלה חוברו

ולאב ללא בן ראו נתון יתנו

אם קם כהיום סער

את שפעמים זה רבות דאינו

ובמצהלורת חופה אתה שמח

על-כן תדמור פי על-חופתה

השתערו שמים

אם-תשאלה את-פי הן התבוננתי

פי לעלות החל כל-זה העפר

אז כאשר הנחת

מידך הכוס פי לא רצית

יותר שתות • אמור כי חם ראשך
תאמר אשר על-זאת עליך קצף
יען שתות מאנת

ותחטא אל-הוד גפן היין
בין זאת בחכמת לב המון נא בינה
למה תרדף הכל
משפט וחוקות שמים וארץ
על-משמרותיהם יעמדו יחד
זרע וקציר קור חום קיץ חורף
לילה וגם יומם גם-אור גם-חשך
גם-טל וגם מטר ברד ושלג
קרח כפור ענן ברק ורעם
הלוך ושוב יסובו
איש איש בעתו על-גלגל הטבע
רב או מעט כי בן יקר מקררו
רק לב נערים הוצא יפחד מהמו
או איש חסר לב גם שונה ופתי
כי גם-בזקנתו עודנו נער
לא אשימעה לך סלה
תרמית בדבר זרה לא לא

ידעתי

המון כְּבֵר יִדְעֵתִי
כִּי זֶה כְּבֵר מְאֹד רַבּוֹת רְאִיתִי
דַּעַה אֲשֶׁר זָקְנָה
לְבִיאִישׁ מְאֹד תִּמְשׁוּל גַּם כִּי-פּוֹזְבֵר
עֲצָד אָדוֹן כְּבֵר נִשְׁבֵּר עֲמוּד הַתְּוֹק
זִמָּה עוֹד נִצְפָה עֲתָרָה
אֶת-מָה נִקְיָה אוּ מָה עוֹד נוֹחִילָה
עֲרֵמוֹת וְהַקְבֵּר לֹא נִירָא מוֹרָה
אֶצְבַּע אֱלֹהִים הִיא בִּינֵי-נָא בִּינֵי
אֶל-לִבְכֶם תִּכְבִּידוּ
אֶל-תִּלְכוּ נָא קְרִי
פֶן-תִּפְלוּ בְרַע בַּל-קוּם תּוֹכְלוּ
אֶהְיֶה חֲלִי רַע הוּא מֵר וּבְלִיעַל
מוֹרִיד שְׁאוּל רַבִּים מֵעַם הָאָרֶץ
כִּי יוֹם לְיוֹם יוֹכְתוּ
עַל-רוֹב חֲסָאִיהֶם מִכְּאוֹבִים לָמוֹ
כַּחַם לְרִיק יִתּוֹם וְלָזֶר יִגְעַע
יֵאבֵל פְּרִי עֵצִים חֲסִיל וְיִלֵּק
עֲשָׂרָם בְּחַזְיוֹן לִילָה

יְהוָה וְהֵן אֵינֶנּוּ

כְּעוֹף כְּבוֹדִים בֵּן יִתְעוֹסֵף רְגוּעַ

כֹּל יִלְמְדוּ יִרְאֶה מוֹסֵר יִקְחוּ

כִּי כָל־אֲשֶׁר עָלִימוּ

יָבֹא וַיִּמְצְאוּ אֵלָיו וַיִּמְצְאוּ

טַעַם בְּחִכְמָתָם חִכְמַת־מֶרֶץ לְמוֹ

לִבְלִי שְׂבוּר לִבָּם וּבְלִי הַקְּנִיעַ

רוּחָם וְשׁוֹבֵב יִלְךְ

הָעַם בְּלִי יָשׁוּב עַד־הַמִּכְחוּ

עַל־כֵּן לְמוֹסְרָם כָּל־תְּבִלִית אֲזַיֵּן

הַזֶּה עָלַי הוּחַ שֶׁבֶר עַד־שֶׁבֶר

הַשְּׁתַּרְגּוּ עָלַי עַל־צְוֹאֲרֵימוֹ

כִּי יָדְעוּ שֶׁחָרָם אֹרֶךְ לֹא יִשְׁיֹגוּ :

אָבֵן בְּמַה אֲשֶׁם אָמִי אָנֹכִי סמוך

הַיּוֹם וּמָה עָשִׂיתִי

הוֹאֵל וְהוֹדִיעַנִי

כְּשֶׁעִי וְחִטְאַרְתִּי כִּי־אֶסוּר מִנּוּ :

וְאֵין אֹמֵר לִבִּי לִי וְכִמוֹ אֲזַכְּרֶהָ וקו

כִּי־עַתָּה אֲשֶׁר שָׁלַלְנִי

הַמַּעֲטִירָה זֹאת קָרִית גִּילְגֹּ

צבאות

צְבָאוֹת מְבוֹכָה לְנֶצַח יִאֲבֶדוּ
הֵן בֶּן יִצְחָק אֲחִינוּ
וַיֵּלֶד יִצְחָקוֹ עָבֹד וַיְבוֹזוּ
כְּרֵאוֹת אֵמֶת אֶת־זוֹאת מִהֵר וַיַּעַל
אִז מִדְּאָגָה מִדְּבַר הַשְּׁעֵרָה
וּלְמוֹלֵךְ הַדְּרוֹם רָגְלֵי מִשְׁפָּט מִלְכָּנֹה
הַשְּׁתַּחֲוִיָּה וַיֹּאמֶר
מִלְכֵי לְעוֹלָם יְהִי
הִנֵּה לְמַרְחֹק עֵינֵי תִצְפִּינָה
וּלְאַחֲרֵית יָמִים פֶּהֱד פְּחַדְתִּי
כִּי יַעֲבֹר מוֹעֵד שְׁנַיִם יָאֲתִי
וּבְנֵי בְעַבְדֵי לֹא הֵמָּה יִמְרוּ
עַל־כֵּן פָּנֵי כֶסֶף הַדֶּרֶת עֵינֶךָ
בְּאֵר לְעֵדוֹת אֶל־זֶרְעֵי הוֹאֲלֵתִי
אוֹתוֹת אֲשֶׁר בְּהֶמָּה
נִסְמָן לְהוֹדֵעַ
בָּם עוֹד בְּרוֹב יָמִים כִּי יִפְרוּהוּ
עֲתָה לָכֵן נִדְרוֹשׁ דְּבַר נְחֻמָּה
פֶּן מִבְּלֵי דַעַתְנֹה
חַיִּים אֲשֶׁמִּים אָנֹה

כי בְּדֹאמַת לֹא יְהִי

רָהֵב כְּמוֹ דְּמִינִי :

הַמּוֹן אֹי מַה מְנַת־חֶלְקִי מַה זֶה יִקְרַנִּי :

רַהֵב אֹי מַה יְהִי זֶה לְנֹי

תְּרַמִּית נִמַּס לְבָבִי בִּי בְּרַפִּי כְּשִׁלּוֹ :

יָקוּ מַה תַּעֲרוֹץ הַמּוֹן • הוֹחִיל עַד־נִרְאֶה

אִיכָרָה יְהִי נוֹפֵל דָּבָר אִז גִּדַע

מַה נַעֲשֶׂה :

הַמּוֹן אֶתְכֶם אֲנָשֵׁי הַשֶּׁקֶר

רַהֵב וְתִרְמִית יַחַד

אִיךָ כִּה לְכַזֵּב בִּי זֶדְתֶם אִיכָכָרָה :

תְּרַמִּית הָאֵם כָּבָר רֵאִית

הַמּוֹן • וְנוֹדַע בִּי רַהֵב אִינֶנִּי

זֶרַע אֶמֶת :

הַמּוֹן עֵגֶל עוֹד תִּפְתַּח פִּיךָ

סוֹרוֹ מְרִיעִים סוֹרוֹ

סוֹרוֹ בְּנֵי עוֹלָה סוֹרוֹ מִמֶּנִּי

מִי יִתְנַנֵּי נִפְלָה

אִז עַם־חֲלָלִים קָבָר

אִז אֲשַׁכְּבָה טָרוֹם אֶתְכֶם יִדְעֵתִי

חֲרַשׁ

חרש אהי טרם לכם שמעתי
יקו השקט מעט המון קום נא וכוֹאֵה
כי גלכה אר-בית משפט כלנו
הוא לאשורו הדבר יודיע
דינו לאור עמים נכון ידגיע
דורש ישוערה לו נמהר אל-יהי
פן רע אשר יגור הוא ישיגנו
אם תחזה איש אץ נפחו במים
רע כי לבר לכסיל תקוה ממנו :
סבלות הולכת לבקש שכל - אח"כ תמצא
אותו עם יושר

סבלות אם-לא נשאו רוח
או עב שאפו סוף עוד למצאנו
דבר אשר-אליו יותר נכסופה
הן הוא אשר-יותר ירחק ממנו
אמנם הלא ארארה שמה בעמק
אחר מחלק - תואר
פניו בפניו אם-שוגה אינני
פן הוא ולא שגיתי .

שכר

שָׁכַל הֵלֵא תֹאמֵר אָנֹכִי נִחְבָּאתָ

הַיּוֹם אֲשֶׁר יִגְעֵתִי

כְּסוּס לְבַקֶּשֶׁךָ אַךְ לֹא מִצָּאתִי

הָרִים כָּבֵד עָלִיתִי

שִׁפְלָה וְעֶמֶק אַף־מַעֲיֵן וְנַחַל

בְּלֹא־אֹתְךָ אֲמַצִּיא וּבְכֹר נֹאשָׁתִי

וְנִאחֲדָלָה לְדַרוֹשׁ לִּי כִּי עָתָה

לִרְאוֹת דְמוּתְךָ מִרְחוֹק דְמִיתִי:

סַכַּל מַה־זֶּה וְעַל־מַה־זֶּה סַכַּלוֹת מִדֹּעַ

אוֹתִי תִבְקָשִׁי מָה יֵשׁ אִתְּךָ קָלְנוּ:

סַכַּלוֹת אֵתִי חֲדָשׁוֹת אוֹת נֹרָא וּפְלֵאָ

דְבַר אֲשֶׁר תִּצְלַנְרָה

אַל־שׁוֹמְעִי אֲזַנִּים

לֹא אֲאִמִּין לִי לִי עֵינֵי רְאוּהָ

סַכַּל מַה־זֶּה אֲשֶׁר קָרָה אִמְרֵי הַגִּידִי:

סַכַּלוֹת לְבִי סִחַרְחַר מִשְׁתַּאֲה עוֹדֵנִי

(שָׁכַל) וְלֹא אֲדַעְרָה

אִם רְאִיתָה עֵינֵי אוֹ אִם־חָקַלְמִתִּי:

סַכַּל אַךְ מָה אֲשֶׁר נִהְיָה אִמְרֵי סִפְרֵי:

סַכַּלוֹת מָה אוֹמְרָה לְכֶם רַחֵב גְּרִשׁוֹ

מֵהֵיוֹת

מהירות הרמן דמון :

גשר מהזדה באת עתה

סכלות לצחק בי

סכלות לא פי שוחקת

בך אין אני . אך אל-עיני גרשו

אותו וכן נבהלתי :

שכל איך נהייתה זאת נא

יושר צודי מה אלה :

סכלות איך . אין אני יודעת

אמנם אשר ראיתי

פי גרשו רחב ויבריוהו

ויילכו אל-בית משפט כלמו

לא אדעה על-מה או מהזדה יהי

עוד אחרית כל-אלה :

שכל אך מי אשר העיר את-כל-זה עתה

פתאום . ואיך החלה

זאת ההמלה לא היית את שפרי :

סכלות שותים במשתיהם היו לבטח

עת פי סערה קמה

ענן ורעש אף אש מתלקחת

ובתוך

וּבַתּוֹךְ שְׁאוֹן פְּחָדִים רִיבוֹת נִפְלֵג
מִן־הַזְּקֵנִים אִז אַחַד רְאִיתִי
קְשׁוֹת מְדַבֵּר וּלְקוֹלוֹ עֲמָדוֹ
וַיִּגְרְשׁוּ רַדְיָב אַחַר הֶלְכוֹ
כָּל־ם נִבְכִים אֶל־בֵּית מִשְׁפַּט יַחַד :
שכל יוֹשֵׁר יְדִידֵי אֱלֹהִים
פְּלֵאֵי תָמִים דְּעִים סִתְרֵי צוּרָנוּ
קוֹם־נָא לָכֵה נְבוֹאָה
אֶל־שַׁעְרֵי מִשְׁפַּט נִרְאֶה נִדְעָה
מֵה־יַעֲשֶׂה עֲמָנוּ
הָאֵל יי כִּי יִשַׁע יִצְמִיחַ
הַיּוֹם לְנַפְשׁוֹתֵנוּ :

נוֹסֵר יוֹאֵל אֱלֹהֵי נָא כִּי כְדַבְּרָה
כֵּן יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים אֲבָן בֵּין לֹא אוֹבְלָה
מֵה־זֶה אֲשֶׁר יִלְד בֵּינֵיהֶם פֶּתַע
כִּי כָל־מִזְמוֹתָם כִּזָּה תִּתְּהַפְּכֵנָה :
שכל יוֹשֵׁר הַזֹּאת תִּסְכַּל אִם־לֹא יִדְעָת
כִּי כָל־בְּנֵי אָדָם וּבְנֵי אִישׁ יַחַד

כל

כָּל־מוֹעֲצוֹתֵיהֶם כָּל־חֲכָמוֹת לְמוֹ
חוֹמֵר בְּיַד יוֹצֵר הַנֶּהָה הַנְּמוֹ
כָּלֶם בְּיַד עוֹשֵׂנֵנוּ
רַגַע יִדְבַר אֶף־יִהְיֶהכֶם סֵלָה
צוּרֵם כְּצֵל יִבְרָחוּ
טָרֵם יִסְפֹּר אִישׁ וּבְכָר נִשְׁכָּחוּ
שָׂוֵא עַל־מְשׁוֹשׁ תְּפִים אִישִׁים תְּגִילוּ
שָׂוֵא תִקְשְׁרוּ מִסִּפְדֵּךְ מֵרַעַל־כָּל־אֶבֶל
אִם־לִבְכֶם יִבִּין אוֹ אִם־תִּשְׁכִּילוּ
מֵה־מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי־הֵמָּה הַבָּל
אֶבְלוּ וְגִילוּ אוֹמֵץ לֵב אִזּוֹ פֶחֶד
גַּם־זָרוֹ וְגַם־זָה הֵם מֵהַבָּל יַחַד
פָּגְעוּ וְכָל־מִקְרָהוּ
רַגַע הֵרָא יִשְׁנוּ אֵךְ לֹא מִשְׁנָרוּ :

הַמוֹן וְרֵהַב וְהוֹקֵן וְשֹׂאֵר קְרוֹאִים לְפָנַי
מִשְׁפַּט מַלְכֶם

כִּמּוֹן עוֹז עֲמָךְ מִגֵּן גּוֹי מִרְעִיתֶךָ
הַדְּרִיחַ תִּהְלָחֲנוּ
מִלְכוּתֶךָ יִכִּין בּוֹרֵא שָׁמַיִם

עֲרֵעוּלָמִי עַד סֵלָה •

הֲזֵן אֹתְךָ הַקִּים הָאֵל מִמַּעַל
לְהַיּוֹרֵת לְרוּעֵהָ לָנוּ

לְשִׁמּוֹר לְנִהְלָל לְשִׁפּוּט וּלְרוּעֵייעַ
וּבְצִלְךָ שְׁלוֹם נִתְלוֹנֵן בְּטַח
עֲתָה לָךְ אֶתְאָנֵנוּ

בְּצַר לְנַפְשׁוֹרֵינוּ

כִּי תַעֲמִיד אֶל־צִאֵן יְדִיךָ רִנָּה
וּתְנַחֲמֵנוּ שִׁבְטֵי מַלְכוּתְךָ :

בְּנֵי תְשׁוּעַתְכֶם נַפְשֵׁי דוֹרְשֵׁת

וּשְׁלוֹמְכֶם חֲפָצָתִי

אֵךְ מָה אֲשֶׁר אֶתְכֶם לֹחֵץ הוּא עֲתָה

בַּמּוֹן מַלְכֵי • אֲשֶׁר קָרַנִּי

דְּבַר מְאֹד זֶר הוּא כָּל־לֵב מִתְמִיחַ

אֶל־בֶּן אִמָּתִי יַעֲדָתִי

בְּתִי תִהְלֶה זֶה שְׁנַיִם עֶבְרֹה

עֲתָה אֲנִי יֵרָא פֶן־הוֹמַר לָנוּ

יֵלֵד אִמָּתִי בִּילִיד שִׁפְחָתוֹ יַעַן

צָבָאוֹרֵת מְכִיכָה אִז אֹתָם לְקַחְוֹ

יַחֲדָיו וְהַגְּלוּם אֶל־אֶרֶץ אַחֲרֵת

אֲמֵנָה

אֲמַנְרָה בְּזֹאת נִחַמְתִּי

כִּי סִפְרוּ לִי וּזְמַנִּים הִגִּידוּ

אֵיכָה לְמַרְחֹק צָפָה כָּל־אֵלֶיךָ

מֵאֵז אֲמַת עַל־פֶּן קָדַם וַיִּזְאֵל

אוֹתוֹת בְּנוֹ בְּאֵזר לִפְנֵי כִסְאֶךָ :

כֶּן הוּא וְעַל־סֵפֶר זְכוֹרֹן הִמָּה מִשְׁמַט

מֵאֵז פְּתוּבִים קוּם סוֹפֵר הִבְיָאֵרְתָּ

מֵהָר הַלְלוֹם הַסֵּפֶר :

סִמּוֹן מַלְכֵי יְחִי לְעַד שֵׁם מַלְכוּתְךָ

מִסְפֵּר מַלְכֵי לְעוֹלָם יְחִי

כְּדַבְּרְךָ פֹּה הַסֵּפֶר הִנְהוּ :

עֵתָה קְרָא אֶת־הַרְשׁוּם מִשְׁמַט

סוֹפֵר הַכִּנִּי

אֶל־בֶּן אֲמַת אֵלֶּה צִיִּנִים הִמָּה

מִצָּחוֹ כְּשֶׁלֶג צַח וּכְצֶמֶר צָהָר

קִנְיֹן אֲרוּכִים בְּמִישׁוֹר יִלְכוּ

עֵצֵי עָלֵי מְלֶאֶת נִבְחָם יִבִּיטוּ

וְדַמּוֹת כְּמוֹ תְּבִנֵית סִפִּיר אוֹ שׁוֹהֵם

נִרְאָה עָלֵי לְבוֹ כְּבִתּוֹךְ מִשְׁבָּצָת

עַל־רֹאשׁ כְּתָפוֹ הַיְמָנִית צוֹמֵחַ

שִׁיעַר

שֶׁעַר כְּכֹתֶם פֹּז מִתּוֹךְ בְּהִרָר
כְּדָמוֹת עַדְשָׁה וּכְמוֹ תְּבִנִית כְּתָר :
מִשְׁפָּט עֲתָה יִבְקֹר נָא פֹה אֶל-עֵינֵינוּ
רַחֵב : גִּישָׁה וּפְשׁוֹט אֶרֶץ-כְּתָנְתְּךָ
רַחֵם זְאוֹי כִּי כָבֵד אֶבְדֵתִי :

מִשְׁפָּט אֶחָד לָךְ אֵין מְכַל-אוֹתוֹת אֱלֹה
קוֹמָה בָּרַח לָךְ כִּי לֹא לָךְ יֵאָתָה
הִבַּת תְּהַלָּה זֹאת אַף לָךְ לֹא תִרְוִי
כִּי בֶן אֲמַת אֵין אֲתָה
הָמוֹן תִּנְהַ אֲתָרָה תּוֹדוֹרָת אֵין חֶקֶר
אֶל-אֵל יִשׁוּעַתְנוּ.

כִּי רִגְלֶךָ שָׁמַר הַיּוֹם מִלְּכָד
אֶף-בִּתְּךָ מִפֶּח מִלֵּט וַיּוֹשַׁע
הוֹיָא עוֹד שְׁאַלְתְּךָ
יִתֵן וְשַׁלַּח לָךְ מֵהָר אֶל-יּוֹחֵר

הַבֵּן אֲשֶׁר תַּחֲמוֹד וּבְטוֹבוֹ תִּגַּל :
כִּמּוֹן מְלָכוֹתְךָ תִּרְוִים מְלָכֵי לְנִצָּח :

יָרוֹם לְדוֹר וְדוֹר מְלָכֵי קִרְיָנָה
תִּרְעַר לְעוֹלָמִים שְׁלוֹם צִאֲנָךְ

כִּמּוֹן מֵה-תְּבַחְרָה הַיּוֹם שְׁמִחָה אוֹ אֶבְל

יָקוֹן

זָקֵן שִׁבְעַת קָלוֹן עֵינַי מִדֵּתַעַשׂ
לֵךְ נִבְלָלוּ עֵתָה מְשׁוֹשׁ וְכַעַס
אֶל־קוֹל נְהִי תִקְשִׁיב אוֹתוֹף וְנִבְלָל

שִׁבְל וַיּוֹשֶׁר הוֹלְכִים אֶל בֵּית הַמִּשְׁפָּט
וְהַמּוֹן וְשֹׂאֵר הָעַם שֵׁם

שִׁבְל הַמּוֹן הֲלֹא זֶה הוּא הָעוֹמֵד שָׁמָּה
יְדוּ אֵלַי מִצָּחוֹ מִטָּה תִקְרָה :
יוֹסֵר בֵּן אַחֲשׁוּב גַּם־אֲנִי

הֵן עַל־מְרִי שִׁיחוּ פָּנָיו יַעֲרֹדוּ :
שִׁבְל הוּא הוּא לָכֵה נִקְרַב אֵלָיו נִשְׁאַלָה
לוֹ עַל־אֲשֶׁר קָרְהוּ

מִדֵּתַעַשׂ אֲשֶׁר אֶרְאֶה
הַמּוֹן בְּמוֹ זַעַף מִה־לֵּךְ הַגִּיעַ
יוֹסֵר הֶרֶף שְׁעָה מִנִּי . שִׁבְל הַנִּיחָרָה

כִּי אֶת־קִשֵׁי יוֹמֵי אָרִיד אֶהֱיָמָה
אֶסְפּוֹד לְגוֹרְלִי אֶף־אֲבַכָּה חָבֵל
נָפַל לְנַפְשִׁי אֵךְ יוֹתֵר מִהֶמָּה
אֲבַכָּה לְאֵלֹתַי . כִּי אֶל־קוֹרְךָ
שִׁבְל שְׁמוֹעַ לֹא מֵאֵז אֲבִיתִי

אָנָה כְּלִמְתִּי אִשָּׁא נָא אָנֹרָה

אִיפּוּא מְחֻלוֹת לִי וּנְקִי קִי סָלַע

בָּם שִׁעְרוֹת זָקֵנָה בְּשִׁתִּי אֶסְתַּיְרָה וְ

מִרְד־קָרְךָ כֹּה רַע

הַמֶּנּוּן הָהָּ כִּי מִמּוֹרָת

מָר הוּא אֲשֶׁר קָרַנִּי

כִּי אֶל-כְּלִמְת סָלָה

יָרַד כְּבוֹדִי וּלְמִשְׁכַּל דְּהִיַּע

זָכְרִי בְּפִי כָּל-בֶּן אִמָּה וְעָבַד

לְשִׁחּוֹק וְקָלַס אֶת-בְּתִי גַם-יָחַד

אֶל-כָּל-בְּזוּיֵי עַם הַנֶּה הִנְנִי

מֵאִישׁ הַמָּסִים זֶה תִּרְמִית הַדְּחָתִי

לִילִיד אִמָּת רַחֵב נִמְחַר זֶה קַחַת

עֲתָה קָלוֹנוּ לְקָלוֹנֵי שָׁמַיִם

גָּלוּ לְעֵינַי כָּל-זֹכֵר נוֹדְעוּ

שִׁקְרִי כֹזְבֵי עַל-כָּל-אִפְסֵי אֲרֶץ

כִּי לְאִמָּת אֵינְנִי

בֶּן וְאֲנִי נִשְׁאֲרָתִי

אֶת-הָעֵנִיָּה זֹאת בְּתִי לְנֹצַח

יִחַדְיוּ פְּסוּיֵי בִשָּׁת

מִן הַחֲזֻקָה אֶתְּךָ
 אִמְרוֹת תְּבוֹנֶתְךָ
 נִגְדִי לְמַעַן תַּת לִי מוֹסֵר דַּעַת
 בַּל אֲחֲרֵי תִרְמִית אוֹאִיל לְלִכְרֵת
 בַּל אֲשַׁפֵּטָה דָּבָר אֶל־מְרָאָה עֵין
 אֶבֶן אֲנִי נוֹאֲלֵתִי
 וְלֶךְ בְּכַסְלִי לֹא אֶזֶן הַטִּיתִי
 אֶתְּךָ אֲחֲרֵי עֵינֵי לְבִי הוֹלֵכְתִי
 עֵתָה פְּרִי חֲטָאָה נִפְשִׁי שְׁבַעְרָה
 עֵתָה עָלַי יִרְךָ אֶתְּךָ שׁוֹא אֶסְפּוֹקֶרָה
 בִּי לֹא לְתַקֵּן עֲוֹנֹתַי עֵתָה
 יָכוֹל אֲנִי וּבְכָבֶד הוֹדִי שַׁחֲתִי :
 שָׁלַל הַמּוֹן ! וּמִי יוֹדֵעַ
 אִם לֹא לְטוֹבֶתְךָ
 בָּאוּ לְךָ הַיּוֹם הַזֶּה כָּל־אֱלֹהִים :
 אֵיכָה לְטוֹבֶתִי אֱלֹהֵי תְהַיְיֵנָה
 אֵיכָה לְנַפְשִׁי נוֹחִים
 אֶמְצָא וְעֵינֵי אֶתְּבִיתִי תִרְאֶינָה
 כֹּה אֶלְמָנוּת חַיּוֹת שׁוֹמְמָה סָלָה :
 אֶתְּךָ בִּתְּךָ לָמָּה שׁוֹמְמָה סָלָה :

תהיה

כמון ואיך לא תהי

אין בן אמת עתה תמצא נא אנה:

שכל אנה? ואולי יותר

מכל-אשר דמות יוכל לבק

קרוב לך יהיה:

כמון איככה שכל!

כזאת תדבר עתה

שכל אך מי לך הגיד או איך ידעת

מי הם אשר גלו או איך הוכיחו

כי בן אמת רהב איננו:

כמון שכל

הנה עצרת עליון אמרת צורנו

היא גלתה אותו היא הוכיחתהו

מתוך פחדים מתוך חרדת ארץ

אחד זקנינו נזכר ויאמר

כי אל-פני משפט מאז נקבו

אל-בן אמת אותה ינכר במו

ונדרשה על-זאת ויחפש חפש

ונמצאה כי בן ויבקר שמה

רהב

רַחֵם וְהַן אֵין בּוֹ אַחַת מִדְּבָר :

שָׁכַל אֵךְ תִּדְעָה הַגִּיד סִימָנִים אֱלֹהִים :

הַמּוֹן אֲדַע וְגַם אֲגִידָהּ

מִצָּחוֹ כְּמוֹ הַשֵּׁלֶג

קָוִים אֲרוּכִים בּוֹ יֵשֶׁר יִלְכוּ

עֵינָיו כְּלִילֵי יוֹפִי

וְדַמוֹת עָלֵי לְבוֹ נִרְאָה לְעֵין

סִפִּיר מְשֻׁבָּן אֵךְ עַל-פִּתְחֵי פֶתַח

תְּבִנִית עֲדָשָׁה וְשַׁעֲרָה צִמַח :

שָׁכַל עַל-הַיְמָנִית הוּא ?

הַמּוֹן כֵּן :

שָׁכַל וְדַמוֹת נִזְרָ ?

הַמּוֹן כֵּן :

שָׁכַל אֵךְ שַׁעֲרָה כְּזֹהַב

הַמּוֹן אֵיכְבָּרָהּ

נִודַע לְךָ כָּל-זֹאת מִתְנַבְּא אֲתָרָה ?

שָׁכַל נְבִיא וּבֶן נְבִיא הַמּוֹן אֵינִי

אֵךְ נִפְשָׁךְ הַיּוֹם הִנֵּה אֲשִׁיבָהּ

הִנֵּה אֲנִי יוֹדַע

הָאִישׁ אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים

כִּי הוּא לְבַד אֶת־לֹא אַחֲרֵי הַנְּהוּ
הַבֵּן אֲשֶׁר אֶת־לוֹ כָּל־חֲמֻדָּתָנוּ
וּכְבֹּד יִדְעֵתוּ אֲנִי
אֲכֵן לְבָבִי לֹא עָרַב הוֹדִיעַ
אוֹתוֹ לְכָל־אִישׁ כִּי אָמַר אִמְרָתִי
הֵן לִי וְלִדְבָרֵי הַסֵּם לֹא יֵאֱמִינוּ
כִּי אַחֲרַי רָהֵב זֹנִים הֵם עֲתָר
וַיְהִי כִשְׁמָעַם אֶת אֶת יִתְמַלְאוּ
אֶת־רַע וְלֹא כָּל־טוֹב עָלָיו אֲבִיָּאָה
עַל־כֵּן בְּמַר נַפְשֵׁי הַנְּהוּ נֶאֱלַמְתִּי
עַד כִּי עָדִי קָצוּ יָבֵא יִגִיעַ
וְלַעֲרָא אֲשֶׁר תָּמוּט רַגְלוֹ הוֹחֲלֵתִי
כִּי אֲזִי כְּבֹד יִדְעֵתִי
אֵלַי תְּבוֹאוּן וּבְקוֹלִי תִשְׁמְעוּ
תֵּאבֹו וְטוֹב לָכֶם וְשִׂמְחָתֶם יַחַד
עֲתָה לָכֶה לְפָנַי כִּסֵּא מְלָכְנוּ
נְתִיצְבָה יַחֲדָיו וְדַבְרֵי שְׁמָה
הִנֵּה אֲדַבֵּר אֶת־שְׁמָה אֲרָאָךְ
אֶת־בֵּן אִמָּת אֶת־בֹּו גִיל אֲשִׁבִיעֶךָ
הֵן כְּזִמְן רוּפֵא אֵין אֶל־כָּל־פְּגַע
אֶת

אף אין כמו תּוֹחֲלֹת
מזור לְכַל-מִכָּה חוֹלֵי וְנִגַע
גַם סוֹעֵרָה תִּהְיֶה עוֹד יוֹם נִחְמָה
כִּי עַתּוֹ וּמִשְׁפָּט אֶל-כָּל-חַפֵּץ שָׁמָּה
תִּשְׁחַק לַיּוֹם אַחֲרוֹן נֶפֶשׁ יִחַלֶּה
דָּבָר בְּעַתּוֹ מִדֶּחֲמָתוֹק הוּא סֵלֶה:

שֶׁכֵּל הַמּוֹן וְתַהֲלָה וְיוֹשֵׁר וְשֹׂאֵר קְרוּאִים
לפני משפט

מִשְׁפָּט מֵה-לֵךְ אֲמוּנֵי שְׁכָל!

מֵה-הֵיָא שְׁאַלְתָּךְ

בִּקְשׁ וְיִתֵּן לֵךְ

שֶׁכֵּל מִלְכִי לְנִצָּח

יִגְדֵל הַדָּר בְּסִאָךְ

הֵן כָּל-תְּשׁוּקָתְךָ הֵן כָּל-חֲפִצָּךְ

מִגּוֹזְלוֹ אֲבִיוֹן וְדָךְ הוֹשִׁיעַ

עוֹשֶׂק לְדַבָּא וּמַעֲוֵל הַכְּנִיעַ

וְדַבְרָךְ כִּסְלֵ אֶל-עֲגוּי אֶרֶץ

עַתָּה כִּבְרַת הַשְּׁפִילָה

אִמְרָתְךָ גְּאוּת אֲחִים לְרִשָּׁע

רָחַב וְתַרְמִית כִּי לָדַע כָּרְתוּ
יַחֲדָיו בְּרִית לְנִדּוּחַ
לְבוֹת עֲנִי עִם וּלְחַבֵּל יַחַד
תִּבְרַל בְּאִמְרֵי שִׁקֵּר
עָתָה אֶקְוֶה כִּי אֶל־דָּל עֲזֹרְתָהּ
יִהְיֶה דָבָר הַדְרֹת עוֹז מְלֻכוֹתָהּ
אֶל־בֶּן אִמָּת כִּי מִתְנַבֵּר עַד־עָתָה
לִפְנֵי בְנֵי־עוֹלָה מָט וַיִּשׁוּח׃
מַשְׁפֵּט אִמָּנִים לָךְ נוֹדַע אֵף מִכִּיר אֶתָּה
אֶת־בֶּן אִמָּת בַּל־תִּשְׁגַּחֲדוּבוּ ?

מכל ידעתי

וְדַבַּרְךָ יוֹדִיעַ
אוֹתוֹ לְכָל־עַמָּה
הַיּוֹם

מַשְׁפֵּט הֲלֹא תִדַּע כִּי לוֹ נִקְבּוּ
מִפִּי אִמָּת אֲבִיו אוֹתוֹת בְּהִמָּה

יִכַר וַיִּבְחַן

עַל־בֶּן אִמְרָתִי

כִּי זֶה יְהִי הַיּוֹם שְׂיִכְיֶרְוֵהוּ :

אֵן הוּא קְרֵא־נָא לוֹ

מַשְׁפֵּט

קום

שכל קיום גש פה יושר

השתחוה אל-מול הדלת מלפניו :

משפט זה בין אמת ?

שכל זה הוא

משפט קיום לך הן תוצר

פניו לטובה בו יעיד יוכיח

פי-אחורה מצחו וכמורכן יחד

קויו ועיניו פפתוב בספר

עתה שלח בנדך

ארת-חיקך נביש אף ארת-שכמך

פן הוא בקך יחדיו חפרה נמצאו

אותות אשר אביך

רשם לך מאז . היטבת שכל

לראות כמנהגך :

שכל מלכי הלא אומרת

זה . פי דבר הדלת מלכותך ישע

היום לעמך יהי

מנחלי צרה ותהומות חבל

זאת העניה זאת בת לא רחמה

בדברך תמשה אף-תואלנה

ולבב

וּלְכַבּ זְקֵנִים אֱלֹהִים
הַמּוֹן וְרִיעִיו יַחַד
תָּשׁוּב תִּנְחָם וּתְשַׂמַּח אֶף־יֹשֶׁר
מִטּוֹב פְּרִי תוֹמוֹ הַיּוֹם תִּשְׁבְּעַע :
וּשְׁכַח הַמּוֹן! קָרַב עַד־הַנְּדָה
יֹשֶׁר גְּשָׁה גַם־אֶתָּה
אֶף־אֶת תְּהַלֶּה גּוֹשִׁי .
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עִמָּךְ הַגְדִּיל וַיַּעַשׂ
הַיּוֹם אֱלֹהֵי קָדָם
הַמּוֹן הֲלֹא עֵינֶיךָ
רוֹאוֹת וְכֵן שְׂמַחְתָּ .
מִמּוֹקְשֵׁי רָעִים הִנֵּה נִמְלֶטֶת
אֶף בֶּן אֲשֶׁר אֹוִיתָ
לִימִינְךָ פֹה הוּא . קוֹמָה קַחְהוּ
וּלְבַתְּךָ יִהְיֶה כִּי לוֹ יֵאָתֶה .
אֶתָּה תִּמְיִם הַדְּרֶךְ
נִצֵּר כְּמוֹ שֶׁרָשָׁךְ
זָרַע אֶמֶת נִכְבָּד אֶף נִחְמָד יֹשֶׁר
עָתָה קִצִּיר צִרְקָךְ
תִּשָּׂא בְרָנָה אֶתָּה

הנה עֲטָרַת פֶּזוֹ אֶל־רֹאשׁךָ תְּהִי

הַבַּת וְתִהְיֶה וּבִיפְיָה תִּגְיָלָה

אֶף־אֶתְּ בְּתוֹלַת חֵיל

יָפָה וְרַבַּת טַעַם

שִׂמְחֵי בְּאִישׁ חֶלְקֶךָ שִׁישֵׁי וְגִילֵי

עֲמֶךָ וּבֵית אָבִיךָ שְׂכֵחֵי שְׂכוֹת

אֶף אֶל־יְדִידֶךָ זֶה נֹעַם דְּוִדֶךָ

עֲתָה שְׂמַחָה תִּגִּי

וּלְרֹאשְׁכֶם יִגִּיעוּ

יַחֲדָיו כְּאַחַד כָּל־בְּרֻכּוֹת שָׁמַיִם

אֶל־בֵּיתֶךָ עֲתָה הַמִּזֵּן הַבִּיאָה

אֶלְרֵה שְׁנֵי בְּנֶיךָ

כִּי יִשְׂמְחוּ יַחֲדָיו וּבְשִׂמְחָתָמוּ

תִּתְעַלְסָה גַם־אֲתָה

אֶרְצ־נַפְשֶׁךָ יָמִים רַבִּים יִשִּׁיבוּ

וַיִּכְלְכוּ שְׁלוֹם אֶת־שִׁיבְתֶךָ

וְלֶךְ הַיָּמִינִי הֵן שְׂכָר יִקְדִּיבוּ

כָּל־רוֹדְפֵי שְׁלוֹם וּמִבְּקָשֵׁי אָדָם

כִּי יֵדֶךָ עֲשֶׂתָה

זֹאת הַתְּשׁוּעָה אֶף כָּל־בָּאֵי שַׁעַר

עירי הלא נחמתי :

כלל לעד יחי מלכנו

בגדול הדר בסאו יראו עינינו

אשרי ואשרי עם רועו עלימו

עיניו פקחות בל לבו יקשיח

ישא עמל טרחם אף-יסתירמו

יחדיו בצלו ולבכם יניח

כי מגבוה כל-חומות גם-יחד

עין שופטם אותם ישלים מפחד :

חברת משוררים ויושר ותהלה והמון

ושכל ושאר קדואים בבית המון

אחר החופה

משוררים כל-תופשי כנור עוגב ונבל

קימו ובואו נא נגן היטיבו

אתם נעימי שיר פיהם הרחיבו

שירו לגורל זה שירו על-חבל

מתוק בצוף - היום ראו עינינו

נפל לישרי לב הוד תפארתנו :

מכל קוצר ברוב רנה יושר הן אתה

זרע

זרע אשר על-מי דמעה זרעת
גילת ורמן • הן עוד תשבוע עתה
על-פל-אשר עד-כה עמל שבעת
אך זה פרי תקנה צדקת תום דרך
זה סוף עגוים קץ פל-שפלי בדרך
שן יחרוק תרמיר אף-נמס נצח
בן יחרוג רחב וימותת בעש
ותהי בתוך עצמות סכלות אך רצח
תפארתך בל-עוד תושיה תעש
כי לישרים אך-כיום יגזור
נאווה תהלה ותמימים ישורו :
קל-תופשי כנור עוגב ונבל
קומו ובואו נא נגן היטיבו
אתם נעימי שיר פייכם הרחיבו
שירו לגורל זה שירו על-חבל
מתוק בצוף • היום ראו עינינו
נפל לישרי לב הוד תפארתנו:
מה אשאלה עוד כי עיני ראיתי
פלאי פלאים לא לראות פללתי
מתוך שאון שואה רגשר סופתה
חלקת

זון
זון

משוררים

המון

חֲלָקָה מְנוּחָזֶרֶת לִי לְעַד נַחֲלֶתִי

כְּרֵאוֹת מְקוֹם רֵהֵב עַל־הוֹד רֵאשׁ יוֹשֵׁר

לְנֵיחַ תְּהַלְלֶהּ • חֵן כְּבוֹד וְעוֹשֵׁר :

מְסוּרִים כָּל־תּוֹפְשֵׁי כְּבוֹד עֵינֹב וְנָבֵל

קוֹמוּ וּבֹאוּ נָא נֶגֶן הַיִּטִּיבוּ

אַתֶּם נְעִימֵי שִׁיר פִּיכֶם הִרְחִיבוּ

שִׁירֵי לְגוֹרֵל זֶה שִׁירֵי עַל־חֶבֶל

מִתּוֹק כְּצֹף • הַיּוֹם רְאוּ עֵינֵינוּ

נִפְלָא לְיִשְׂרָאֵל לֵב הוֹד תִּפְאַרְתֵּנוּ

חֲלָק תְּהַלֵּה אֶל־יוֹשֵׁר הַנָּהָר

אַף אֶל־תְּהַלֵּה יוֹשֵׁר חֲלָק סֶלָה

תָּרַב גְּדֻלַּתֶם • מַעֲלֶה הַגִּבּוֹר

תָּרוֹם וְחַנּוּשָׁא תִלְךְ אֶל־תִּלְהַ

יִתְבוֹנְנוּ בָּנִים לִבֵּב יִקְחוּ

יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל אֶף־יִחַדְדוּ יִשְׁמְחוּ :

ת ו ש ל ב ע

Handwritten scribbles at the bottom left of the page.

יִשְׂרָאֵל

א

